

PREPIH

05/XI • maj 2001 • NI ZA PRODAJO

KOROŠKI ČASOPIS

lesna
Les živi.

NOVA OPREMA

Tovarna oblažinjenega pohištva
2380 Slovenj Gradec, Pod gradom 4
Tel. (02) 88 25 110; telefaks (02) 88 42 153

korške pekarnice d.d.
DRAVOGRAD

Koroška c. 2
2370 Dravograd
Tel.: 02 87 21 000
Fax: 02 87 84 637

SGP KOGRAD **IGEM** d.d.

BETON d.o.o. Dravograd
GRADBENA OPERATIVA KOROŠKE d.o.o. Ravne
GRADNJE d.o.o. Slovenj Gradec
INŽENIRING d.o.o. Dravograd
PRODAJNI CENTER d.o.o. Dravograd

TAB

Tovarna Akumulatorskih Baterij, d.d.
Mežica - Slovenija

ENERGIJA IZPOD PECE

SLOVENSKE ŽELEZARNE
ENERGETIKA
RAVNE d.o.o.

KOMUNALNO PODJETJE

"LOG" d.o.o.

Dobja vas 187, 2390 Ravne na Koroškem
N.C. 02 82 23 963, fax: 02 82 20 912

d.d.
**ZAVAROVALNICA
MARIBOR**

ZANESLJIV PARTNER
ZA VSE VRSTE ZAVAROVANJ

Hoteli smo čez

100

metrov. Rekli so: to je nemogoče. Pristali smo na 120. Vzklikali so: bravo. bravo. bravo.
Hoteli smo dalje. 140, 180. Govorili so, da to nima nobenega smisla.
Vztrajali smo: to so naše sanje. Nihče ne more čez

200

so vpili. Mi lahko. Šli smo čez 220.
Ničesar več niso rekli. Ker vedo, da bomo šli dalje.

ISO 9001

ZAČETEK NOVEGA ŠTETJA.

Sistem ISO 9000 je serija mednarodno primerljivih standardov kakovosti poslovnih procesov. Njegov namen je vzpostaviti proces stalnih izboljšav vseh delovnih postopkov.

Podelitev certifikata ISO 9001 je potrditev, da je zunanja presoja sistema kakovosti uspešno zaključena. Proces stalnega razvoja kakovosti po mednarodnih standardih se je zdaj pričel.

POMLADNA...

Iz vsebine:

• Javorniški grad najeda zob časa	4
• Koroška v sliki	6
• Anketa: maj, mesec ljubezni	8
• Koroška turistična ponudba	12
• 40 let Prežihove bralne značke	13
• Praznik na Ojstrici	14
• Sto let Pihalnega orkestra Rudnika Mežica	18
• Moda: nove pričeske	19
• Prepihane čveke	20
• Deset let po vojni za Slovenijo	25
• Črnjansko srečanje	26
• Odbojka: trije naslovi za koroške šole	31
• Črna kronika	36

Naslovnica: Muce
Posnetek: Franjo Hovnik

PREPIH Koroški časopis

Glavni in odgovorni urednik: **Vojko Močnik**
Grafična priprava: **E. P. T., Veselin Vukovič s.p.**,
Ravne na Koroškem
Tisk: **Tiskarna ODTIS**, Danilo Obrul, s.p.
Ravne na Koroškem
Izdaja: **ČZP VORANC d.o.o.** Ravne na Koroškem,
Prežihova 24,
email: prepih1@siol.net,
tel. 02/82 15 780, faks 02/82 22 999

Nenaročenih tekstov in fotografij
ne vračamo in ne honoriramo.

UČENJE NA NAPAKAH

V šoli so nekoč učili z drilom, kar je najbolj vžgalo pri poštevaniki. Danes je prevladujoča metoda računalniško raziskovanje pravih odgovorov, kar razvija logično mišljenje. Lepo! In hitro! Če ne ugañeš prav, le s pritiskom na drugi gumb zbrìšeš napačno sled in iščeš pravo. Računalnik reagira hitreje od ÷loveške pameti, ki se na lastnih napakah uči precej počasneje. Tudi opice so v laboratorijskih raziskavah dokazale, da se na podlagi lastnih poskusov znajdejo hitreje kot s prisilno dresuro. V obeh primerih je potreben čas, pri dresuri in pri razumskem dojemaju lastnega ravnanja.

Gornji uvod je namenjen razumevanju današnjega političnega ravnanja. Prisegamo na demokracijo in omogočamo strankam in strankicam, da nas prepričujejo v svoje edinozveličavne metode dela pri uresničevanju programov za dobrobit naroda. Ni nujno, da se vse izrečeno tudi uresniči po željah govorca. Morda niti sam ni bil prepričan v iskrenost svojih izvajanj. Če je pa trdno veroval v svoje besede, so ga morda drugi narobe razumeli ali pa preoblikovali cilje po svoje. Ko kdo kot papiga iz dneva v dan ponavlja kritiko prejšnjemu režimu, pozablja, da je ljudstvo tako metodo o iskanju zunanjih sovražnikov že zavrnilo. Danes le redki nasedejo parolam voditeljev. Želijo razumsko dojemati svetovna dogajanja in primerjati besede in dejanja.

Vsaka ideja se lahko sfiži. Če le pomislimo na Jezusove besede, ki jih že stoletja posluša pol ÷loveštva - kako lepo jih je slišati. Vsakemu obljublja nebeško kraljestvo kot nagrado za tuzemsko trpljenje. Nasprotno od tega pa je Marx posvetno blaginjo »za vse po njihovih potrebah« postavil kot cilj svojim pristašem. Torej oba enako želita blaginjo vsem prebivalcem planeta. Zakaj je torej med pristaši obeh toliko sovraštva? Ni le zaradi dejstva, da prvi obljublja srečo posmrtnega - večnega življenja in drugi srečo tuzemskega življenja. Pomembno je, kako so se pristaši njunih idej z dejanji dokazovali, kako so lepo izrečene cilje spreminjali po svojih željah. Zlorabe tu in tam. Pa se ÷udimo, zakaj je ÷edalje več ateistov!

TIK

Danes le še v humorju najdeš resnico.

NIKO

Dvorec že desetletje buri duhove BISER JAVORNIKA ŠE VEDNO NAJEDA ZOB ČASA

Med obnovo stolpa leta 1987; po tem se zunanja podoba ni spremenila.

Na Valvasorjevi upodobitvi - bakrorez iz leta 1688 - je predstavljena pravokotna, podkletena, enonadstropna, 3 x 7-osna grajska stavba z dvema k fasadam prislonjenima stolpičema, na vrhu opremljenima z lesenim obrambnim vencem.

Javorniški grad in Guštanj ok. leta 1910

Javorniški dvorec leži na imenitni legi nad ravenskim trgom. Vsem na očeh. Domačini smo se nekako že navadili na njegov izgled, obiskovalca ali popotnika pa takoj zmoti pogled na sicer lepo, a času neprimerno oskrbovano stavbo na samem robu stanovanjskega naselja Javornik. Stavba je brez oken, zunanost vidno prepuščena propadanju.

Vprašan je ogromno, odgovorov doslej bolj malo. Ljudje kažejo s prstom na občino, pa na sedanje lastnike... Mi dodajamo: osnovni greh je bil narejen v polpretekli dobi, dobi razcveta železarne, ko je bilo denarja dovolj in bi biser Javornika lahko brez večjih pretresov primerno obnovili. Pa ga niso. Zdaj je v breme lastnikom, v sramoto Ravnam in občini. Kako dolgo še?

Grad Javornik ima vse kvalitete prezidane-ga, vendar v osnovi ohranjenega renesančno-baročnega dvorca iz 17. stoletja. Od prvotne stavbe je ohranjeno še celotno jedro, le stolpiča sredi zahodne in južne fasade sta se skrila za neorenesančnimi prizidki. Zahodni rob grajske terase krasi nizko obzidje, ki oblikuje na južnem koncu čuvajnico... ..in zanimiv dvorec že nekaj let zapuščen propada.

Tako je javorniški dvorec opisan v publikaciji »Ravne na Koroškem - 750 let prve pisne omembe«, ki jo je leta 1998, ob veliki obletnici trga Guštanj, izdala takratna občina Ravne-Prevalje.

V začetku 16. stoletja se graščina imenovala Prušnikov dvor - **Pruschnigghof**, od ok. leta 1540 pa po novem lastniku Luki gamsu, ki jo je takrat s cesarskim dovoljenjem obnovil in obdal z obzidjem in stolpi — **Gamsenegg**. Konec 16. stoletja so dvorec dobili v roke Javorniki - **Jaberneggi**, ki so ga posedovali v času Valvasorja. Pozneje je bila graščina v rokah Wayersbergov on Gačnikov - Schlangenburgov. Ob koncu 19. stoletja je bil njen lastnik Franc Ksaverij Schmied, od leta 1910 in do njegove smrti leta 1946 pa jo je posedoval Šlezijec Ernest **Ossiander**. Po vojni je dvorec upravljala kmetijska zadruga, nato komunalno podjetje, najnujnejše posege za ohranitev je začela Železarna Ravne konec osemdesetih let, ko so obnovili streho in južni prizidek, pa dvorec potem prepustili propadu.

Današnja stavba je enonadstropna, delno

podkletena, 6 x 3-osna, s prislonjenim stolpičem. Fasade, okenske obrobe in vhod so členjeni po empirskem slogu, nad vhodom je Ossianrov grb. Temeljite prezidave so bile opravljene ok. leta 1910, ko je stavba dobila na trški strani fasado s stolpastim rizalitom in dve stebriščni verandi. V pritličju graščine, ki je bila tako prezidana v vilo, so ohranjeni grebenasti oboki.

Dovolj zanimiva zgradba torej, da je ni mogoče preurejati brez smernic zavoda za spomeniško varstvo, česar se očitno zavedajo tudi sedanji lastniki. In z enim izmed njih, direktorjem podjetja PST d.o.o. Ravne na Koroškem, **Borisom Pešlom**, je tekel naš pogovor. Najprej je izrazil zadovoljstvo, da ima sploh priložnost spregovoriti o načrtih in o težavah, ki zavirajo obnovo gradu, kajti o tem, tako pravi, ga ni še nihče javno povprašal.

PST d.o.o. je javorniški grad s hlevom ter drugimi poslopiji in zemljišči kupilo leta 1996 na osnovi javnega razpisa SKB banke, ki je nepremičnine prodajala v imenu Slovenskih železarn. Za vsa poslopja in nekaj manj kot 14.000 kvadratnih metrov zemljišča so odšteli 375.000 nemškimi mark. Ne takoj, ker se je zapletlo zaradi denacionalizacijskega zahtevka in se niso mogli vpisati kot lastniki. Prodaja se je zato vlekla leto in pol.

Zanimivo je, da so sedanji lastniki šele takrat, ob vpisu v zemljiško knjigo, ugotovili, da jim je železarna prodala več zemlje, kot so pričakovali: parcela se razteza v samo naselje Javornik, tako da stoji na njej nekaj blokov, kar nekaj funkcionalnega zemljišča okoli blokov, parkirišč, zelenic...

Kakšen je bil vaš neposredni interes ob nakupu gradu in zemljišča?

»Enak kot danes. V gradu je v pritličju načrtovana restavracija na visoki ravni, v drugi etaži pa dejavnost, povezana s kulturo. Ekonomsko upravičena naložba je v delu gospodarskega posloplja, kjer name ravamo urediti nekaj lokalov za trg. Imamo idejne projekte in pridobljeno lokacijsko dokumentacijo. To poslopje meri v tlorisu 550 kvadratnih metrov, uredili smo ga v tri etaže. V kleti predvidevamo pivnico in frizerski salon, slaščičarno, v srednji etaži večji salon pohištva in bele tehnike, v zgornji etaži poslovne prostore, za kar že imamo interesente... Jasno pa je, da tako občina kot spomeniško varstvo postavlja pogoj, da tu ni proizvodne dejavnosti.«

Spomeniško varstvo? Zavod gotovo postavlja ostrejšje pogoje, kar zadeva

preureditev gradu in prostorov nasploh?

»Od vsega začetka nam je bilo jasno, da bodo varstvene omejitve pri obnovi objektov in smo takoj vzpostavili stik z mariborskim Zavodom za ohranjanje naravne in kulturne dediščine. Moram reči, da smo bili prijetno presenečeni, saj so nam veliko pomagali in svetovali, na zavirali. Z njimi smo hitro našli skupen jezik in nimamo nerešenih razmerij. Tudi doslej smo spoštovali vse njihove zahteve, oni pa imajo posluš za naše predloge in načrte.«

In kaj ste doslej naredili? Ljudje pravijo, da bore malo, vsaj videti ni...

»Naredili smo vse, kar smo mogli. Mi smo zamenjali streho, izvedli smo tretjo ploščo v gospodarskem posloplju, stebre, imamo projekte. V dveh letih smo v obnovo posloplj vložili preko 200.000 mark. V vseh treh stavbah smo rešili statične zahteve, imamo kupljeno stavbno pohištvo. Stvar stoji zdaj že leto dni, odkar je GP Radlje končalo dela po pogodbi. Naše podjetje se sicer ob nakupu zavezalo, da bomo dela končali v petih do desetih letih po nakupu.«

Koliko sredstev mislite, da bi bilo še treba vložiti v projekt?

»Veliko. V gospodarski del ok. 250 tisoč mark v obnovo samega gradu vsaj 600 do 800 tisoč., za notranjo ureditev še milijon. Naš interes je nesporen - da zadevo speljemo do konca, da bo celoten grad s pripadajočimi zgradbami dobil obliko in vsebino, ki mu gre. To, da stvar stoji, predstavlja za nas poslovno škodo. Zavore smo pričakovali od zavoda za spomeniško varstvo, ne pa od občine.«

Pravite torej, da je občina kriva za to, da se stvari ne premaknejo naprej?

»Ne kriva. Problem je, ker imamo proizvodno dejavnost (izdelava rolet, senčil, stavbnega pohištva), za katero vemo, da je ne moremo opravljati tu, v stanovanjskem okolju. Zato se z občino že dve leti dogovarjamo za zamenjavo zemljišča. Pripravljeni smo zamenjati ok. 4000 kvadratnih metrov funkcionalnega zemljišča na Javorniku za ustrezno zemljišče v obrtni coni. Jasno nam je, da naselje mora imeti parkirišča, dovoz, zelenice..., vse to smo pripravljene zamenjati. Vendar še zdaj nismo dobili zadovoljivega odgovora. Občina že dvajset let obračunava uporabo stavbnega zemljišča na Javorniku, ne da bi bile stvari

zemljiškoknjižno urejene. Želimo, da se uredi in že dve leti čakamo na ustrezno rešitev s strani občine. Dokler se to ne uredi, ne moremo nadaljevati z obnovo gradu.«

Tako g. Pešl. Za komentar in pojasnila smo seveda povprašali tudi ravensko županjo **Ivano Klančnik**. Kar takoj povejmo, da je potrdila besede gospoda Pešla glede dogovarjanja za zamenjavo zemljišč, predstavila pa je težave s pridobivanjem zemljišča za obrtno cono v Dobji vasi. Občina se že dve leti trudi, da bi prišlo do komunalno urejene obrtne cone II, dobro leto so porabili za spremembo prostorskega plana, saj je šlo za kmetijsko zemljišče. Od lanskega maja je pot odprta.

»V obrtni coni I je prostora le še ok. 5000 kvadratnih metrov, in zanj so neposredno zainteresirani obrtniki, ki imajo v tej coni že svoje proizvodne prostore. Postopek za komunalno opremo obrtne cone II se je pričel takoj po sprejemu spremembe prostorskega plana, zemljišče pa je praktično 95 odstotkov v drugi, ne v občinski, lasti. Lastnik večine tega zemljišča je bivša Železarna Ravne oz. so Slovenske železarne. Na koncern SŽ smo že julija lani poslali poziv, da nam sporočijo, pod kakšnimi pogoji in na kakšen način bi to zemljišče oddali ali prodali. Odgovorili so, da bodo zadevo obravnavali na prvi seji nadzornega odbora, vendar doslej kljub urgencam odgovora še nismo dobili. Dogovarjali smo tudi z ministrico Petrinovo, da bi del tega zemljišča sodilo v okvir sanacijskega načrta železarne na Ravnah v smislu, da se namenijo za socialno sanacijo. Tako bi lahko pridobili določena sredstva s strani EU, lokalna skupnost pa bi zemljišče pridobila brezplačno ali po zelo nizki ceni. S tem bi lahko zagotovili bistveno boljše pogoje novim obrtnikom in podjetnikom in večje možnosti za zaposlitev ljudi, ki so izgubili delo v železarni. Z menjavo vlade je ta koncept nekako zastal, upamo pa, da ga bomo zdaj ponovno aktualizirali.«

Če povzamemo: podjetje PST d.o.o. bo nadaljevalo z obnovo gradu in spremljajočih objektov na Javorniku, ko bo dobilo zemljišče za preselitev svoje proizvodne dejavnosti oz. z zamenjavo dela zemljišča na Javorniku za prostor v obrtni coni Dobja vas. Obrtna cona II se bo pričela urejati, ko bodo pridobljena zemljišča od sedanjih lastnikov, med katere v veliki meri sodijo tudi Slovenske železarne, ki pa še niso dale odgovora na vprašanje, pod kakšnimi pogoji so pripravljene to zemljo prodati ali oddati... Klobčič se še ni pričel odvijati. Kako dolgo še? *Vojo Močnik*

KOROŠKA V SLIKI

Velikonočni čas je bil, kot že lep čas ne, letos močnejše uglašen na običaje, družinsko delo in na kraju skupni praznik. V mnogih šolah, posebej v nižjih razredih, so z otroki pripravili poseben dan, na katerega so povabili starše, prišlo pa je več dedkov in babic, saj oče ali mamica najčešče sploh nimata časa za nekaj ur skupnega pouka in dela. Končno se je izkazalo, da so stari starši za to tudi bolj pripravi, mimogrede in ob pomoči učiteljic so otroci veliko zvedeli o velikonočnih običajih. Tako so bile skupne ure veliko bolj bogate, posredovane iz izkušnje resničnih doživetij in pričakovanj.

Posnetek Kristl Valtl

Ob 141 letnici rojstva skladatelja Huga Wolfa je bil v dvorani glasbene šole Slovenj Gradec koncert Wolfovih samospjevov na pesmi Johana Wofganga Goetheja. Pesmi je v prevodu Igorja Grdine bral Jurij Sovček, pevsko in glasbeno izvedbo pa so podale sopranistki Milena Morača in Marie Claude Chappuis ob klavirski spremljavi Brede Zakotnik.

Posnetek Stanko Hovnik

V avli Občine Dravograd so odprli razstavo, posvečeno 10. obletnici ustanovitve mednarodnega policijskega združenja IPA-SEKCIJA SLOVENIJA.

Razstavo sta odprla župan Občine Dravograd g. Rado KRPAČ in direktor Policijske uprave Slovenj Gradec g. Srečko

KROPE, delo IPE pa je predstavil predsednik regionalnega kluba za Koroško, g. Stane ISAK. Na razstavi so poleg dela IPE predstavili tudi zbirko policijskih insignij.

Posnetek Zlatka Strgar

Minister za evropske zadeve Igor Bavčar in veleposlanik Evropske unije (EU) v Slovenji Eric van der Linden konec marca v Slovenj Gradcu podpisala finančni memorandum o sofinanciranju izgradnje čistilne naprave v Pamečah pri Slovenj Gradcu. Namen finančnega memoranduma je zagotoviti sredstva za izgradnjo čistilne naprave in treh zbirnih kanalov v skupni dolžini 25 kilometrov, s čimer bo Slovenj Gradec uredil odvajanje odpadnih voda v skladu z evropskimi direktivami in standardi. EU se je s podpisom zavezala, da bo h gradnji prispevala 4,5 milijona evrov.

Posnetek: DJ

Območno združenje borcev in udeležencev

NOV Slovenj Gradec je imelo svoj redni letni občni zbor v slovenjgraškem Domu upokojencev. Gost večera je bil tov. Bojan Škrk z republiškega odbora ZZB NOV. Člani so med drugim potrdili dopolnjen statut in operativne aktivnosti GO ZZB NOV za leto 2001.

Posnetek Stanko Hovnik

V Slovenj Gradcu so lansko leto pripravili mednarodni simpozij ob 140 letnici rojstva skladatelja Huga Wolfa. Udeležili so ga tudi priznani muzikologi iz Slovenije in tujine, ki so govorili o skladatelju ter njegovih sodobnikih in naslednikih. Društvo Huga Wolfa Slovenj Gradec je ob tej priložnosti v slovenskem in nemškem jeziku izdalo zbornik s prispevki osmih sodelujočih muzikologov.

Govori o Wolfu in sodobnikih, ki so delovali na tem področju, predvsem skladatelji kot so Josip Ipavec, Anton Lajovic, Gojmir Krek in Joseph Marx.

Vsako leto 7. aprila izbere Svetovna zdravstvena organizacija neko zdravstveno vsebino, ki je posebno pereča za človeštvo. Tej vsebini se potem skozi celo leto namenja več pozornosti kot sicer. Letošnja pozornost je posvečena duševnemu zdravju. Na Koroškem smo svetovno obeležje strnili v razstavo likovnih del, ki so jih ustvarjali učenci oz. varovanci različnih sposobnosti. Ideji, da na enem mestu razstavimo izdelke otrok z različnimi sposobnostmi, je botroval slovenski slogan: »Vsi različni- vsi enako vključeni«. Razstavljali so

učenci Tretje OŠ Slovenj Gradec, OŠ Dravograd, OŠ Prežihovega Voranca Ravne in Centra za usposabljanje, delo in varstvo Črna. Otvoritev razstave je bila 5. aprila v razstavišču prim. dr. Staneta Strnada, v avli Splošne bolnišnice Slovenj Gradec.

Posnetek Stanko Hovnik

Na Uradu za makroekonomske analize in razvoj že tretje leto pripravljajo Poročilo o človekovem razvoju, na pobudo Razvojnega programa pri OZN. Namen poročila je med drugim usmeriti pozornost ljudi, politike in strok od zgolj ekonomskih vidikov razvoja na probleme ljudi in na kakovost njihovega življenja. Gast večera na predstavitvi Poročila v prireditvenem prostoru knjižnice v Slovenj Gradcu je bil varuh človekovih pravic Matjaž Hanžek, ki je predstavil triletni projekt o človekovem razvoju in perspektive.

Posnetek: Foto Metoda

Na predlog Upravnega odbora Turističnega društva Slovenj Gradec je Skupščina Turističnega društva na svoji prvi seji soglasno sprejela sklep, da se za leto 2001 podelijo plakete Venetskega konja zaslužnim posameznikom in društvu, ki so s svojim delom v preteklih letih prispevali pomemben delež pri krepitvi turistične dejavnosti v Mestni občini Slovenj Gradec. Malo plaketo Venetskega konja so prejeli:

Gostišče TINA iz Gmajne, za bogato in pestro gostinsko ponudbo in vzorno urejeno okolje ob domačiji Bošnik, Kulturno društvo Stari trg, za dolgoletno delo na področju kulturnega turizma in Knjižnica Ksaverja Meška iz Slovenj Gradca, za aktivnosti pri spoznavanju naše naravne in kulturne dediščine. Veliko plaketo Venetskega konja za leto 2001 prejme Župnija Slovenj Gradec, za prizadeto delo pri obnovi obeh slovenjgraških cerkva.

Posnetek Stanko Hovnik

Letošnji praznik Občine ravne na Koroškem so zaznamovale številne kulturne, družabne in športne prireditve, posebej slovesno pa je bilo na slavnostni seji. Naziv častnega občana so podelili profesorju **Janezu Mrdavšiču**, ki je z dolgoletnim in široko zastavljenim kulturnim delom oblikoval kulturno podobo Raven in ogromno prispeval k strokovni in organizacijski rasti kulturne dejavnosti v občini in dolini. Nagrado občine Ravne je prejela **Marija Vodnjov**, dr. med, priznanja pa društvo upokojencev Ravne, duhovnik **Jaroslav Kotnik**, in gospodarstvenik **Peter Prikeržnik**.

Zlato Prežihovo priznanje je dobil **Primož Suhodolčan**, srebrno **Anne Marie Valentar** in bronasto **Avgust Pogorevčnik**. **Jožef Robert Šater** je dobitnik zlatega Klančnikovega priznanja, **Matej Fils** srebrnega in **Vanja Vrvnik** bronastega Klančnikovega priznanja.

Posnetek: Foto Ocepek

Triperesna deteljica, Milan, Janja in Rok, so

trije mladostniki, ki se v centru za invalidno mladino v Vipavi usposablajo za osnovna življenjska opravila. Njihova velika želja je, navkljub zdravstvenim omejitvam, poskusiti živeti čim bolj samostojno in po lastni meri. Slednje bi jim omogočila bivalna skupnost, kjer bi kljub invalidskemu vozičku in berglam, živeli bolj neodvisno.

Ker triperesna deteljica za uresničitev svojih sanj potrebuje 15 milijonov tolarjev, je Koroško društvo za cerebralno paralizo Slovenj Gradec pripravilo humanitarno akcijo zbiranja finančnih sredstev pod imenom 'Radi bi domov'. Zbiranje finančnih sredstev bo potekalo predvidoma do meseca septembra, ko načrtujejo otvoritev prve bivalne skupnosti na Koroškem.

Posnetek: Tomo Jeseničnik

Center za socialno delo Ravne na Koroškem je praznično in hkrati delovno proslavil 20. obletnico svojega delovanja. Slovesnosti so se udeležili številni gostje, med njimi prava dama Slovenije, Štefka Kučan. Centru so čestitali tudi župani občin ustanoviteljic, županja Občine Ravne na Koroškem Ivana Klančnik pa je za potrebe programa Krtek centru v imenu občine podarila nov računalnik. Po slovesnosti je potekal dobro obiskan strokovni seminar o posvojitvah.

Posnetek: Tomo Jeseničnik

NOVO! NOVO! NOVO! NOVO!

**BREZ TVEGANJA IN STROŠKOV,
LEP ZASLUŽEK, NI AKVIZITERSTVO.**

NUDIMO KREDIT.

Telefon: 031 327 374, 02/82 31 098 - Irena

PREPIH
KOROŠKI ČASOPIS

MESEC MAJ - MESEC LJUBEZNI

Najlepši mesec v letu je za mnoge mesec maj, mesec mladih in mesec ljubezni. Kdo se ga ne bi veselil, ko je prav v tem času polno cvetja in ljubezni. Mladi se spoznavajo, iščejo medsebojno razumevanje... V tokratni anketi smo nekaj mladih povprašali, kaj jim pomeni mesec maj.

ANDREJA PETROVIČ:

»Mesec maj mi pomeni zelo veliko. Takrat si človek resnično vzame čas za vse, za svoje najbližje. Pravijo, da je mesec maj mesec ljubezni, vendar je meni največje veselje to, da v tem času izžareva ljubezen, spoštovanje in medsebojno razumevanje. To pa mora človek najprej spoznati v sebi, šele potem pride do splošnega spoznanja, da je maj res tisti mesec, ki ga cenimo in spoštujemo, predvsem mi mladi.«

DANIJELA VELUNŠEK:

»Ni lepšega meseca v letu kot je mesec maj. To ni samo dokončno prebujanje narave, ampak je to prebujanje ljubezni. V tem cvetočem mesecu so že nekdanji stari ljudje vedeli povedati, da je to najlepši mesec v pozni pomladi in mesec mladih. Tudi jaz imam fanta, ki ga sicer nisem spoznala prav v tem mesecu, in najina ljubezen je lepa, tako lepa, da si ne želim drugega kot to, da bi ostala za vedno skupaj.«

MARKO VERHOVNIK:

»Obiskujem sedmi razred osnovne šole in v lepem mesecu maju smo se tudi v šoli veliko učili in spoznavali lepote tega meseca. Čeprav je to mesec zaljubljenih, jaz še nisem zaljubljen saj je za to še čas. Treba je najprej končati osnovno šolo, šele potem lahko mi mladi razmišljamo o prijateljstvu in ljubezni. Tudi za mene je mesec maj najlepši v letu. Ker pa zelo rad kolesarim, bom v mesecu maju temu športu posvetil veliko pozornosti.«

DEJAN ŠPILAR:

»Gotovo je mesec maj za mene eden najlepših mesecev v letu. Zakaj je mesec maj tako lep? Zato, ker v tem mesecu vse cveti. To je tudi mesec mladih in mesec spoznavanj, ko navezujejo ljubezenske stike. Tudi jaz sem zaljubljen in to ljubezen delim z punco. Želim, da bi najino srečanje in ljubezen ostalo za vedno v medsebojnem spoštovanju in sreči.«

KATARINA LIPOVNIK:

»Kaj naj rečem za mesec maj. Prekrasen mesec v letu je to, saj je okoli nas vse v cvetju. Tudi jaz se pridružujem vsem tistim, ki pravijo, da je to mesec mladih, v katerem smo nekoč praznovali tudi dan mladosti. Tudi jaz sem zaljubljena in v lepi in pristrčni ljubezni vidim tudi svojo prihodnost. Tako želim tudi svojim sovrstnikom in naj bodo srečni in veseli, tako kot sem jaz.«

MAJA HRIBŠEK:

»Najsrečnejši trenutek za mene je bil prav gotovo to, da sem se zaljubila prav v mesecu maju, v mesecu, ki mu pravimo mesec ljubezni. Lahko rečem, da je najina ljubezen zelo lepa in taka naj bi ostala za vedno. Ni lepšega na svetu, kot če imaš koga rad, ga ceniš in spoštuješ. Zato imam rada cvetoči mesec maj, ki mi bo ostal vedno v spominu na dneve prve ljubezni.«

F. Jurač

PREDNOSTI RAČUNALNIŠKEGA VODENJA VZDRŽEVANJA

MAXIMO

računalniški inženiring d.d.

Kidričeva 14 2380 Slovenj Gradec
tel: (02) 88 39 700 www.kopa.si
e-mail: info@kopa.si

Na vzdrževanje se je dolgo gledalo kot na področje teme, kjer prežijo težave in se ovirajo proizvodni procesi. Sodobni koncepti dramatično spreminjajo poslovne procese, vključno z vzdrževanjem. Tradicionalne metode vzdrževanja ne morejo več zadostiti vse bolj kompleksnih vzdrževalnih procesov.

Vzdrževanje je zelo zahtevno in stresno opravilo, zato zahteva pravilen pristop in zelo premišljeno organizacijo dela, od pravočasnega odkrivanja napak na strojih do ažurnega vodenja dokumentacije, planiranja in izvedbe del. Izboljšati je potrebno spremljanje procesov in opreme v vsej njeni življenjski dobi, tako s tehničnega kot ekonomskega vidika. Čeprav je to velikokrat eden izmed navzven najmanj vidnih procesov, je zanesljivo vzdrževanje bistveno za vsakdanje delo.

V podjetju **KOPA računalniški inženiring d.d.** se dejstva, da se potrebe po učinkovitih rešitvah na področju upravljanja in vzdrževanja večajo iz dneva v dan, dobro zavedajo. Zato so se pred nekaj leti po temeljiti analizi odločili, da skupaj z ameriškim podjetjem MRO Software, slovenskemu trgu ponudijo **MAXIMO** - v svetu vodilni softver za upravljanje in vzdrževanje premoženja (EAM - Enterprise Asset Management). Z arhitekturno zasnovano programa odjemalec/strežnik, podporo naprednih TPM principov, uporabo standardov ISO 9001 postavi **MAXIMO** osnovo za preventivno vzdrževanje.

Sposobnost tega softvera, predvsem njegova funkcionalnost, enostavnost uporabe, prilagodljivost in popolna funkcionalnost preko Interneta (uporaba Web tehnologije), ponuja računalniško podprto vzdrževanje realno možnost k izboljšanju poslovanja.

MAXIMO učinkovito uporablja računalniške zmogljivosti za planiranje, koordiniranje in racionalno uporabo ljudi, rezervnih delov in naprav. Rezultati se kažejo v prihranku stroškov zaradi zmanjševanja zastojev, kontrol, zalog, rezervnih delov, učinkovitejše uporabe sredstev, osebja in ostalih virov in povečane produktivnosti.

Podjetje MRO je z več kot tridesetimi leti specializiranega delovanja na tem področju vodilno na svetu, kar je potrdila tudi mednarodna priznana inštitucija Gartner Group v svoji študiji.

KOPA d.d. kot ekskluzivni zastopnik podjetja **MRO za Slovenijo**, s svojim znanjem in dolgoletnimi izkušnjami pri implementaciji celovitih rešitev ponuja tudi vso potrebno tehnično podporo, šolanje, svetovanje in ostale storitve na vseh področjih, ki jih ta rešitev podpira.

MAXIMO se je v praksi izkazal kot izredno učinkovit sistem v vseh glavnih vejah industrije, v vladnih in javnih ustanovah ter podjetjih na več kot 8000 lokacijah z več kot 70.000 uporabniki po celem svetu. General Motors, Telekom Deutschland, Mercedes Benz, Deutsche Bahn, Audi, Ford, Hewlett Packard, British Gas, British Airport, Infosys Hong Kong, Volvo, Coca Cola - so le nekatera izmed množice imen, ki pri upravljanju vzdrževanja uporabljajo **MAXIMO**.

Na slovenskem trgu se ta softver že nekaj let uporablja v Termoelektrarni Šoštanj, inštaliran je še v podjetju Saturnus iz Ljubljane, v Premogovniku Velenje, uvajanje pa poteka v podjetjih: Perutnina Ptuj, na Koroškem v STO d.o.o. Strojegradnja Ravne, v Dravskih elektrarnah v Mariboru, in v LIV Plastiki iz Postojne, za potrebe izobraževanja pa je ta program inštaliran že na strojni fakulteti v Mariboru.

Za uspešnost podjetja ni dovolj, če ima podjetje kvalitetno vzdrževanje, ampak morajo dobro delovati tudi ostale enote v podjetju. Šele z dobrim delovanjem vseh enot in ustreznim medsebojnim sodelovanjem podjetje izpolnjuje enega od potrebnih pogojev za uspešno delovanje. Ključni faktor za optimalno vzdrževanje vitalnih procesov v podjetjih so seveda »pravi« ljudje. V kadre je potrebno vlagati in jih vsestransko motivirati za stalen osebni razvoj in kvalitetno odgovorno delo. Rezultati tako ne izostanejo.

Na področju vzdrževanja moramo v bodoče stremeti k učinkovitejši izrabi energije, uvajanju novih tehnologij v podporo vzdrževanja in informatizaciji poslovanja na področju vzdrževanja.

Jasno opredeljeni cilji in vrednote bodo podjetju tudi v tretjem tisočletju pripomogli k nadaljnji rasti in razvoju podjetja.

VSE POTI VODIJO V EVROPO

ENERGETIKA RAVNE V LUČI EVROPSKE ENERGETSKE ZAKONODAJE

Približevanje Republike Slovenije v združbo združenih evropskih držav je tudi na področju energetike vse bližja.

Ena izmed poti, ki vodijo v Evropo, je tudi odpiranje trga z energijo, s katero se bomo še tesneje povezali z združbo evropskih držav. Prilagoditev zakonodaje opredeljuje pravila in postopke, ki jih bomo morali obvladovati. Energetska politika je naravnana v smer integracije nacionalnih trgov EU zaradi večje konkurenčnosti, okoljskih strateških usmeritev ter vzpodbujanja učinkovite rabe energije. Nova zakonodaja opredeljuje pri odpiranju trga z električno energijo liberalnejši pristop predvsem s kupoprodajnim odnosom med različnimi elektroenergetskimi podjetji veleprodaje ter maloprodaje, ko ima porabnik možnost izbire dobavitelja. Prav tako je opredeljen proces prestrukturiranja - ločitev posameznih dejavnosti energetskih podjetij ter privatizacija energetske dejavnosti.

Na trgu bodo delovali različni akterji, organizator trga (borza), preko katerega se bo trgovalo. Nadzor nad delovanjem trga z električno energijo in zemeljskim plinom bo opravljala Agencija za energijo. Preko organizatorja trga bodo proizvajalci prodajali električno energijo, trgovci, posredniki oziroma zastopniki in upravičeni odjemalci pa jo kupovali.

Za prenos električne energije ter upravljanje prenosnega omrežja so določene gospodarske javne službe v okviru javnega podjetja za prenos električne energije ELEKTRO SLOVENIJA, medtem, ko so za distribucijo in upravljanje distribucijskega omrežja določena javna podjetja ELEKTRO LJUBLJANA, ELEKTRO MARIBOR, ELEKTRO CELJE, ELEKTRO GORENJSKA in ELEKTRO PRIMORSKA. Za uporabo prenosnega in distribucijskega omrežja je posebej določena cena za uporabo omrežja s strani Agencije za energijo - tako imenovana omrežnina, ki jo bo upravljalec omrežja zaračunal odjemalcu glede na njegovo porabo.

ENERGETIKA RAVNE se s strateško načrtovanimi aktivnostmi pripravlja na samostojni nastop na odprtem trgu z energijo.

Nova zakonodaja nam v zvezi s tem nalaga določena pravila oziroma nam daje možnosti za širitev dejavnosti in bistvene prednosti pri zagotavljanju tržne konkurenčnosti.

Strateški cilji ENERGETIKE RAVNE :

- tržno konkurenčna in zanesljiva oskrba kupcev energije na lokaciji Železarni Ravne in v regiji,
- pridobitev statusa trgovca, zastopnika in posrednika ter uspešen nastop na širšem energetskega trgu,
- združevanje odjemalcev, skupni trgi in optimizacija stroškov s ciljem zagotavljanja konkurenčnosti.

Energetski zakon in Uredba o izvajanju gospodarskih javnih služb s področja distribucije električne energije na obstoječem zaokroženem gospodarskem kompleksu Železarne Ravne omogočata v letu 2001 začetek odpiranje notranjega trga z električno energijo za tako imenovane upravičene odjemalce električne energije, ki presegajo priključno moč 41 kW (na lokaciji Železarne Ravne jih je 22), po 1.01.2003 pa bo možno trgovati z električno energijo in zemeljskim plinom izven Republike Slovenije. Upravičeni odjemalci lahko sami ali preko zastopnikov, posrednikov in trgovcev kupujejo električno energijo prosto na trgu. Vsi ostali odjemalci do 41 kW (na lokaciji Železarne Ravne jih je 30) so tarifni odjemalci, ki bodo plačevali dobavitelju električno energijo po tarifnem sistemu, podobno kot do sedaj.

Upravičeni odjemalec mora izpolnjevati tehnične kriterije v skladu s sistemskimi obratovalnimi navodili distribucijskih omrežij za električno energijo. Merilne naprave na primopredajnih mestih morajo biti tehnično usklajene z merilnim sistemom upravljalca omrežja v skladu z zakonskimi določili.

Tako se je 15. 04. 2001 odprl notranji trg z električno energijo, zato je imel vsak upravičeni odjemalec možnost do 14. 04. 2001 izbrati dobavitelja, sicer se mu je 15. 04. 2001 veljavna pogodba o dobavi in

odjemu električne energije avtomatsko podaljšala (6 mesečno prehodno obdobje) do 15. 10. 2001.

V ENERGETIKI smo opredelili aktivnosti, ki bodo potrebne za tekoče spremljanje in dopolnjevanje poslovanja v skladu z novo zakonodajo, da bi izpolnili pričakovanja naših sedanjih odjemalcev in bodočih novih kupcev:

ENERGETIKA RAVNE bo v pogojih odprtja energetskega trga opravljala naslednje **energetske dejavnosti:**

- * proizvodnja električne in toplotne energije za daljinsko ogrevanje,
- * transport energije in goriv po omrežjih
- * upravljanje električnega in plinskega omrežja,
- * skladiščenje plinskih in tekočih goriv.
- * dobava električne energije in toplote,
- * trgovanje, zastopanje in posredovanje na organiziranem trgu z električno energijo.

Zaprosili smo za izdajo naslednjih licenc za opravljanje energetske dejavnosti:

- * proizvodnja električne energije nad 1MW,
- * distribucija električne energije,
- * dobava električne energije,
- * trgovanje na organiziranem trgu z električno energijo,
- * zastopanje in posredovanje na organiziranem trgu z električno energijo,
- * proizvodnja toplote za daljinsko ogrevanje nad 1MW,
- * distribucija toplote za daljinsko ogrevanje,
- * skladiščenje plinskih goriv,
- * skladiščenje tekočih in trdih goriv,
- * proizvodnja, trgovanje in distribucija tekočih goriv,
- * distribucija plina in upravljanje distribucijskega omrežja.

Novi tržni izzivi so povezani s trgovanjem z električno energijo in drugimi energetskega mediji, predvsem zemeljskim plinom, kjer ima povezovanje kupcev bistven vpliv na zagotavljanje konkurenčnih pogojev oskrbe v prihodnosti.

Preventu se z novim standardom odpirajo vrata na vseh avtomobilskih tržiščih

DRUŽBE SKUPINE PREVENT SO MED PRVIMI V SLOVENIJI OSVOJILE NOV STANDARD KAKOVOSTI ISO/TS 16949

Prevent d.d., vodilni evropski proizvajalec avtomobilskih sedežnih prevlek, je v sodelovanju z nemško certifikacijsko hišo TUV pričel s pridobivanjem novega standarda kakovosti **ISO/TS 16949**. Nov standard je usklajen z ameriškim QS 9000, nemškim VDA 6.1, francoskim EAQF in italijanskim AVSQ avtomobilskim standardom. Presojo so v preteklih dveh tednih uspešno opravile družbe Prevent d.d., Prevent SG d.o.o., Prevent Halog d.o.o. in Prevent Radlje d.o.o.

»Standard so kot pogoj poslovanja sprejeli vsi večji svetovni avtomobilski proizvajalci: Ford, BMW, Fiat, Peugeot, Citroen, Renault, VW in drugi,« je povedal **mag. Damir Popovič**, direktor za kakovost in razvoj, ter dodal, da ta standard odpira vrata praktično na vse avtomobilске trge, saj bodo s pomočjo enega sistema kakovosti

sposobni zadovoljevati številne različne zahteve svojih poslovnih partnerjev.

»Nov standard zagotavlja izboljšanje kakovosti proizvodnje in proizvodnih procesov ter hkrati povečuje učinkovitost in zmanjšuje odstopanja v kakovosti izdelkov.«

ISO/TS 16949 je standard, ki povezuje obstoječe sisteme kakovosti v avtomobilski industriji. V kombinaciji z ISO standardi 9001/9002 opredeljuje sistem kakovosti za oblikovanje, razvoj, proizvodnjo, montažo ter servisiranje izdelkov, povezanih z avtomobilsko industrijo. Standard se uporablja tudi pri proizvodnih materialih in storitvah v avtomobilski industriji (toplotna obdelava, lakiranje, galvanizacija ali površinska obdelava) ter drugih, s strani kupca opredeljenih proizvodov.

STANOVANJSKO PODJETJE d.o.o. RAVNE NA KOROŠKEM
Ob Suhi 19, Ravne na Koroškem

Telefon: 02 82 16 500

NAJEMNIKOM STANOVANJ SLOVENSКИH ŽELEZARN!

Cenjene najemnike stanovanj Slovenskih železarn obveščamo, da pričenjamo s prodajo teh stanovanj v lasti našega stanovanjskega podjetja. Vsi najemniki boste v kratkem prejeli pismo s povratnico, s katerim Vas bomo povabili k odkupu in priložili pisno ponudbo.

Prosimo Vas, našo pošto zanesljivo dvignete in nas čimprej obvestite o svoji odločitvi.

TU SMO - ZA VAS!

Turistična pisarna podjetja Prorelax

KOROŠKI FLOSARJI ZA NEPOZABEN DAN

Celovita ponudba turističnih zanimivosti Koroške - Najbolj atraktiven je izlet s splavom po Dravi.

Dravograsko podjetje Prorelax je obrnilo lajno koroških turističnih agencij. Ne ponuja le izlete na morje, pa v tujino, ampak organizira programe, ki turiste privabljajo k nam. Njihova ponudba zajema ogled rudnika v Mežici in Doline smrti, Čisavo župo, celovit utrip med Peco, Uršljo, Pohorjem in Kozjakom, Koroško »na drugi strani« in glavno atrakcijo - splavarjenje po Dravi. Ne le turistom, tudi domačinom se ob tem odpirajo oči, saj še sami nismo vedeli, da imamo toliko za pokazati, da smo lahko tudi mi turistično zanimiva dežela.

Tokrat predstavljamo bogat program **splavarjenja po reki Dravi**, ki je deležen brezrezervne hvale vseh, ki so ga vsaj enkrat okusili. Nepozabno doživetje, sprostitvev in predvsem veliko zabave za turiste, zaključene skupine in poslovne partnerje...

Splavarjenje na Dravi ima več kot petstoletno tradicijo. Včasih pomembna gospodarska dejavnost, s katero so dravski splavarji spravljalili les do Donave v Srbijo, je z drugo svetovno zamrla. Za lep čas so se splavarji povsem umaknili z Drave, dokler ni dozorela ideja o zanimivi turistični ponudbi, ki je lani doživela pravi razmah na splavu dravograskega podjetja Prorelax. Lani so tako koroški splavarji vozili turiste že na več kot stotih turističnih vožnjah po reki Dravi.

Letos pa so zgradili tudi nov pristan. Turistom ponujajo **več zanimivih splavarskih poti**. Krajša se začne pri trbojnem mostu, od koder bo splav vozil do Dravč in nazaj. Prijetno potovanje traja dve uri in pol. Daljša je pot od Boštjana pred Dravogradom, mimo Murnhova, Dravč in Rebičja do Gortine. Splavarjenje na tej progi traja štiri ure.

Za popotnike so pripravili vrsto presenečenj: od splavarske malice in krsta, do Matjaževega piva, regionalne posebnosti Koroške. Slovenjgraška pivovarna Matjaž namreč pripravlja pivo brez konzervansov in filtracije, tako da v celoti ohranja vitamin B in druge vitamine.

Na splavu, ki vozi po Dravi, je prostora za okrog 60 ljudi. V pristanu jih s pozdravnim govorom sprejme kormoniš, ki je tudi sicer odgovoren za organizacijo dela na splavu. Ekipo sestavljajo poleg njega še ravnjak, prednjak in zadnjak, sami prekaljeni splavarski mački, in seveda flosarske frajle, ki poskrbijo za dobro malico in pijačo. Tradicionalna flosarska malica je sestavljena iz golaža, polente, zabeljene z grumpi, in rženega kruha. Organizatorji so poskrbeli tudi za muzikante, da se lahko potniki na splavu veselo zavrtijo.

Veselo in zanimivo je ves čas vožnje. Bodisi na krajši, bodisi na daljši progi se potnik niti sekundo ne dolgočasi. Izvedeli boste vse o splavarstvu in življenju nekoč v zgornji Dravski dolini, na slikovit način spoznali šege in navade, uživali v čudovitem utripu neokrnjene narave, da, tudi pravi flosarki krst boste doživeli. Krstiti je namreč treba vajenca, ki je navadno eden izmed potnikov, kar naleti med njegovimi kolegi na še posebno odobravanje. Vajenec mora odgovoriti na številna zavita vprašanja, česar pa seveda ne zna, polijejo ga z »bлагословljeno dravsko vodo«, nakar jih še z veslom dobi po riti - šele potem je lahko proglašen za flosarja.

Koroški splavarji na Dravi nudijo **različne programe**, posebej prilagojene potrebam potnikov: program za šolske skupine, jutranji program (vožnja ob svitu), nočni program (vožnja ob baklah), programi za praznovanje rojstnega dne, raznih obletnic, družabnih srečanj..., tudi za sprostitvev poslovnih partnerjev... Skratka, ponudba je tako široka, da je lahko zanimivo vsakomur: zanimivo, prijetno in poučno. In varno. Splav ima namreč ustrezen certifikat o varnem plovilu.

Na prijetno vožnjo s splavom vas vabijo koroški splavarji po Dravi, naročila in rezervacije sprejema podjetje Prorelax d.o.o., Trg 4. julija 34, Dravograd, na telefonskih številkah 02/87 10 200, 87 10 210 in 041/413 816.

Štirideseti rojstni dan Prežihove bralne značke

Prvo leto jih je bilo deset, danes na tisoče mladih ljubiteljev knjig ohranja iskrico, prebujeno na prevaljski osnovni šoli

Dvaindvajsetega maja letos bo poteklo let od prve podelitve Prežihove bralne značke na osnovni šoli Prevalje. Zamisel je sad ustvarjalnega in načrtnega razvijanja bralne kulture med mladimi, ki sta ga začela takratni profesor na osnovni šoli Prevalje Stanko Kotnik in ravnatelj Leopold Suhodolčan. Takrat jih je bilo deset, danes je na tisoče mladih ljubiteljev knjig, ki ohranjajo in razvijajo iskrico, prebujeno na prevaljski osnovni Bralna značka danes zajema vso Slovenijo, dogaja pa se tudi med slovenskimi otroci v zamejstvu in po svetu.

Idejo za branje za značko je dal takratni profesor na osnovni Prevalje **Stanko Kotnik** in jo predstavil na aktivu slavistov, katerega predsednik je bil **Leopold Suhodolčan**. Poimenovali so jo po Prežihovem Vorancu, saj je prav takrat preteklo deset let od pisateljjeve smrti. Namen obeh pobudnikov je bil spodbuditi mladi rod, da bi raje posegal po knjigah in hkrati s ponujenim etično in estetsko vrednim berilom izrinil ali celo omejil vpliv malovrednega. Prvih deset bralnih značkarjev je opravili pred slavnostno komisijo 21. maja 1961.

Danes Bralna značka zajema vso Slovenijo, dogaja pa se tudi med slovenskimi otroci v zamejstvu in po svetu. Gibanje je najmočnejše med osnovnošolsko mladino, saj pri Bralni znački sodeluje kar 56 odstotkov vseh osnovnošolcev Sloveniji. Prežihovi bralni znački so se kasneje pridružile Bevkova, Cankarjeva, Jurčičeva, Lestikova, in Suhodolčeva bralna značka. Na OŠ Prevalje že več kot polovica učencev tekmuje za to značko, že celo leto pa se pripravljajo na osrednjo republiško proslavo, ki bo v soboto, 5. maja, ob 10. uri, na Prežihovini. *DJ*

Podvelka: Vablivo izhodišče

Upravičen ponos - urejenost

Le tisti, ki so jim poznane razmere, in tisti, ki znajo opazovati, trdijo, da je le malokatera od množice teh novih občin naredila tolikšen napredek, kot so to uspeli v Podvelki. Je že res, da jim kaj rado zaškriplje v dejavnosti gospodarstva, da jim gre trdo za delovna mesta - torej za kruh.

Vendar ima ta razvojni čas že predolgo te grde trende. Sicer pa ob vsem tem v Podvelki uspešno rinejo naprej v urejanju okolja, pa cest, nekako kukajo in slutijo v drugačne razsežnosti bivanja in življenja prihodnosti. Posebej Podvelka in drugi kraji so urejeni, nekdo je v šali dejal, da se tu že lahko zmotiš in misliš, da si zašel v evropsko urejeno krajino.

Ne samo na občinski stavbi, ki jo krasi še skulptura, izdelek Nikola Perunoviča, tudi ob drugih hišah je opazna skrb za prihod turizma in ta kraj je vse bolj vablivo izhodišče za Pohorje in njegove zanimivosti.

k.vallt

Radlje: Zgodovina v naravi

To je vabilo, posebej lepo je sedaj, ko je pomlad

Radljičani imajo eno od bolj zanimivih gozdnih učnih poti. Le redko se zgodi, da se zgodovina, gozd in sama narava tako trdno stikajo. Ne samo 51 zanimivosti, ki pritegnejo še najzahtevnejšega biologa ali navadnega popotnika, učenca, ali rekreativnega sprehajalca. Za vse je radeljska učno-zgodovinska pot primerna.

Že naključni sprehajalec lahko opazi, da je nenadoma zašel v nekakšno igro narave, v pravo krajško okolje in apnenčaste tvorbe med kameninami Pohorja in drugačnostjo Kozjaka. Tu srečate eksote in naše drevesne vrste ter veliko dolgoletnega dela gozdarjev. Še ena potrditev nekega skoraj neopaznega dela in skrbi gozdarjev kot kmetov.

Da ne pozabimo, na vrhu je lepo urejen prostor za počitek ali piknik. Le nekako preprosto pametno in kulturno je treba to uporabljati. K sreči je večina spoštljiva do narave.

k.vallt

V starosti jim ne bo treba v dom

Na Prevaljah se bo konec maja začela gradnja stanovanjskega objekta, v katerem bo predvidoma 24 stanovanjskih enot oziroma tako imenovanih varovanih stanovanj.

Veliko starejših ljudi potrebuje redno organizirano pomoč, ki jo nudijo domovi za starejše, drugi pa želijo kljub svoji starosti živeti samostojno. In prav njim naj bi bila namenjena tako imenovana varovana stanovanja, katerih gradnjo naj bi podjetje SGP Kograd IGEM GOK d.o.o. Ravne na Koroškem zaključilo maja prihodnjega leta. Občina Prevalje bo tako kmalu bogatejša za 24 **varovanih stanovanj**. Zrasla bodo v neposredni bližini doma starostnikov na Fari na Prevaljah in bodo z njim tudi fizično povezana.

Varovanja stanovanja so posebej grajene, funkcionalno povezane in potrebam starejših oseb prilagojene bivalne enote in niso dom za ostarele, saj zagotavljajo letom primerno kakovost življenja.

Starejšim ljudem zelo pogosto nadomeščali vsaj časovno odmaknejo odhod v dom. Od klasičnega domskega varstva se razlikujejo po tem, da je v teh stanovanjih omogočen optimalen nivo samostojnega življenja (lastniki stanovanj lahko koristijo dodatne storitve kot so pospravljanje, naročilo kosila, nega na domu).

»Varovana stanovanja bodo fizično povezana z domom za ostarele, tako da bodo njihovi stanovalci lahko koristili vse storitve institucionalnega varstva,« pravi **Zvone Božič**, direktor SGP Kograd IGEM GOK d.o.o. Ravne.

Večina od 24 stanovanj bo merila bodo od 20 do 50 kvadratnih metrov. Jd

PRAZNIK NA OJSTRICI

Bil je velik kulturni praznik - pravi festival

Na pisankah je še ostal dih daunine

Tisto nedeljo je bil doma za varuha, kot rečejo, le kakšen človek. Vse drugo je bilo zbrano v Osnovni šoli na Ojstrici. Tokrat je bila premala. Mnogi so stopali na prste še pred vrati, da bi ujeli kanček pestrega domačega programa, črtico ali pesem domačih ustvarjalcev, ali melodijo, ki so jo zapeli domači pevci ob spremljavi harmonike.

Tokrat se je domačinom predstavil, kot pravi sam, po očetu in materi domačin **Ludvik Mori**. Ludvik je »svoje« Ojstričane dodobra predstavil v nekaterih svojih literarnih delih in celo pesmih. Prvič pa se jim je predstavil tudi kot dokaj uspešen fotograf, predvsem z zimsko pokrajino.

Pa se je ob priložnosti predstavila domala vsa ojstriška ustvarjalnost, ki ima bogato tradicijo; spomnimo se, kako jo je opisal domačin Ivo Srebnik, pa še kdo bi se našel.

Lep del so dodale še ženske. Razstava njihovih ročnih del in pisank bi že sama po sebi upravičeno zaslužila samostojno predstavitev. Toliko je bogate tradicije polne vsebine.

Posebno pozornost zaslužijo skorajda pozabljene pisanke. Bile so in še so nekaj posebnega. Jajca, kot osnova, so izključno enobarvna, pretežno rdeča, modre ali drugih izključno temnejših barv. Vendar, vse do pred desetletji tu srečujemo izključno praskanke. Ornamentike je malo in nima ustaljenih oblik, je ustvarjalnost posameznika. Veliko pa je, tako kot danes, rož, vejic, živali..., to je z veliko ustvarjalnostjo delala Nehnikova Cila, po rodu Ojstričanka. Ure in ure je praskala kot graverka na jajčka podobe cerkva, rož, ptičkov, jim dodajala krajše napise in voščila, da bi jih na kraju ozaljšala celo s pokrajino. Danes bi temu rekli, bila je prava ljudska umetnica. Žal je ustvarjala na tako minljive materiale. Žal je bila njena življenjska pot kratka, pa se danes nekateri sprašujejo, od kod otrokom in vnukom nekakšne umetniško navdahnjene posebnosti.

Če boste prišli na Ojstrico, boste srečali prijazne ljudi, dve zgodovinsko zanimivi cerkvi, šolo, predvsem pa tu so še vesele smreke, bujne in košate, kot jih le redko kje srečate.

k.valtl

Predstavljamo Vam:

Viktor Levovnik iz Selovca

Kot pove sam, se je rodil nezakon-ski kmečki dekli in je po osnovni šoli želel postati duhovnik, pa mu težke socialne razmere tega niso dovoljevale. Zaposlil se je v tovarni plemenitih jekel v Guštanju in ob trdem delu v tovarni in kmetovanju na sicer manjši kmetiji dočakal zaslužen pokoj.

Ne spominja se točno, kdaj in komu je poslal svoj prvi umotvor, ki je bil potem tudi objavljen. Napisal je drugega, tretjega. Vsi so bili objavljeni, kar mu je vtilo poguma, da se je intenzivneje začel ukvarjati z dopisovanjem, kadar mu je čas dopuščal. Ko mu je kaj pametnega šinilo v glavo, se je, kot pravi, takoj usedel za svoj 40 let stari »klopotec« (pisalni stroj) ter nanj udarjal svoje globoko čuteče, že kar preroške misli.

Najraje piše o preprostih ljudeh in o vedno tajanstveni naravi.

Pa prevzemimo iz zbornika **Hvalnica Pohorju** nekaj njegovih misli:

Danes je prelepo majsko jutro. Sonce izza zelenega Pohorja je pozlatilo našo dolino. Močna jutranja rosa se blešči na pomladnih cvet-icah kot sporočilo iz nebes od našega gospoda Boga! Uršlja gora se še delno koplje v snežnih krpah, vendar prelestna pomlad preganja sneg in dolgo zimo. Tihe Sele s počitkom pisatelja Meška mi pripovedujejo črtico Tihi večeri. Tam v Kotljah pa Voranc sanja o svojih Solzicah, ki jih je nabral za svojo mamo; tudi sedaj bodo vsak čas zadehtele v tisti grapi, z imenom Pekel, ki pa ne izgleda tako strašno... Ter nadaljuje:

Ko sem za silo odrasel, sem ob neki priliki v pogovoru vprašal sedaj že pokojnega Lipoža, zakaj se cerkev na hribu imenuje Sv. Jedrt in možiček mi je začel pripovedovati o njenem nastanku.

»Vidiš, ti pub« je rekel. »Nekoč je bila tukaj le mala kapelica. Vsa zemlja je bila last bogatega kmeta, ki se mu po domače reče pri Mišeču. Pozneje pa so zemljo za drag denar odkupovali, ker je imel vsega v izobilju in tudi leta so mu pešala. Menda je bilo to okrog leta 1716. No, tako so moj praded tudi kupili nekaj zemlje, da so zgradili našo hišo, nedaleč stran pa postavili kapelico... V kapelico so postavili kip, ki ga je baje izdelal nek italijanski popotni kipar na čast Sv. Jederte...«

Izповed kmečke matere

»Kmečka mati in žena, kdo to razume? Podobna si oceanu, ki nima dogleda, ki je neskončen. Tako nedolžna je tvoja ljubezen, ki klije še iz groba. Mislim, da so na svetu takšne vse matere,« pravi Viktor Levovnik.

Takšno mater sem srečal lepega majskega dne na poti od doma. Pred seboj sem opazil staro ženico. Opirala se je na popotno palico, noge je težko dvigala, skorajda jih je vlekla za seboj. Niso je hotele ubogati kot včasih, ko so se ji po telesu še pretakale moči zdravja. Dohitel sem jo.

»Mamica, bodite mi lepo pozdravljeni« sem jo prijazno nagovoril.

Pogledala me je globoko izpod čela,

se široko nasmehnila in dejala:

»Bog daj! Ali imava isto pot?«

»Ja, po nakupih sem namenjen. Kam pa vi, mati?«

»Eh, po penzijo grem. Veš, noge me več ne ubogajo. Kaj si hočem, osmi križ je že pozdravil, moja življenjska pot se izteka. Malo se ustaviva. Ne veš, kako je bila nekoč srečna naša hiša. Čebljanje otrok, jok, vrisk, smeh, vse to je bilo v najinem domu. Mož je tako rad vzel sina v naročje, če se je sprl s sestrico. Pri vsem trdem, neizprosno delu brez strojev sva bila neizmerno srečna. Nisem pozabila tistih ranih juter, ko sva tiho odšla od doma s kosami na ramenih in s srečo v srcih, ko so otroci še spali...«

Tilnov sveti večer

Tam na obronkih Pohorja, v Mislinjski dolini, stoji prijazen dom, kjer je doma Tilen. Star je le nekaj let. Mamica in očka delata v tovarni, a prijazni stari dedek rad kramlja s Tilnom. Prisluhnilo, kako sta čakala sveti večer. Tilen je po navadi rad malo poreden, a danes, na božično bilo, ko bodo zveč delali jaslice in božično drevo, je nekam ves iz sebe. Mamica pridno peče pecivo, očka urejuje drevesček, da bo vse nared, dedek pa opravlja dela še v štali, kjer mukata telček in kravica. Tilen ne vzdrži v kuhinji. Tiho, neopazno se splazi iz kuhinje za dedkom.

»No, si prišel za menoj?«

Tilen se je zasmejal, rekoč:

»Dedij, ti ne veš, kako se veselim Božička! Kaj mi bo le prinesel? Pa tudi tebi bo kar prinesel...«

Tilen in dedij sta se dolgo pogovarjala o svetem večeru, pa tudi o vojni. Ob koncu pogovora pa dedek reče Tilenu:

»Veš, Tilen, kot prvo moraš biti priden, ubogati atija in mamo...«

To je le nekaj izsekov iz Levovnikovega literarnega prispevka za Zbornik Hvalnica Pohorju.

Viktor Levovnik pa o naši sedanji oblasti žal nima najboljšega mnenja, kajti leta 1995 so mu odvzeli več kot hektar obdelovalne zemlje s sadonosnikom.

»Bil sem pri Marjanu Podobniku, tedanjemu predsedniku SLS in pri županu občine Dravograd Radu Krpaču, pa sem dobil le dolg nos. Ta krivica me še danes boli.«

Naš sogovornik Viktor objavlja svoje prispevke v Viharniku, pisal je tudi za Koroški tednik. Kot dopisni je bil sprejet tudi pri Mohorjevi družbi v Celovcu, kjer izdajajo mesečno revijo VERA IN DOM. Znan kot dopisnik slovenske revije RODNA GRUDA, ki je namenjena Slovencem in Slovenkam po svetu. Dokaz več, da v še tako skritelem kotu živijo talenti, ki so večji pisanja, pa četudi na več kot 40 let star pisalni »klopotec...« Levovnik občasno sodeluje tudi z Znanstvenoraziskovalnim centrom SAZU v Ljubljani, ki mu posreduje gradiva, ki ga zbere na podlagi srečanj in pogovorov z ljudmi v obliki folklornih žanrov, povedk, šal, anekdot, pregovorov in zanimivih zgodb.

Franjo Hovnik

V Dravogradu gradijo prizidek, center, popravljajo ceste, načrtujejo kulturni dom

Svetniki občine Dravograd so na zadnji seji sprejeli proračun za leto 2001, ki je žezak' več kot milijardo tolarjev, kar je skoraj tri krat več kot ob začetku dela sedanjega župana in občinske uprave.

Skupni prihodki občinske proračuna za letos znašajo skoraj milijardo dvesto tisoč tolarjev. V občini Dravograd potekajo številne naložbe, ki pa jih zaradi omejenih finančnih virov uresničujejo fazno. V minulih letih so popolnoma obnovili **telovadnico** pri osnovni Dravograd, pripravljajo pa tudi dokumentacijo za izgradnjo **prizidka in obnovo osnovne Dravograd** za potrebe

devetletke. Novo telovadnico ima tudi osnovna Šentjanž, v prihodnjem letu pa načrtujejo še ureditev dotrajane stavbe.

Ena večjih investicij, ki teče na področju kulture, je priprava dokumentacije za gradnjo kulturnega doma, ki bo stal v bližini novega centra. Okoli 800 milijonov tolarjev vredno naložbo naj bi končali v treh letih.

Največja investicija na področju je prav gotovo **nov center**, ki so ga začeli graditi pred petimi leti. Nova je tribuna za gledalce, v prihodnje pa bo v njem tudi kegljišče, dve dvorani za fitnes in aerobiko. jd

Po otvoritvi učne poti v Libeličah izšel še vodnik

Pot, ki je dobila ime po redki ptici veliki uharici, je za domačine in obiskovalce zanimiv izziv o vedenju, kaj v tej okolici raste, kaj živi in kaj se je nekoč dogajalo.

Posnetek: Tomo Jeseničnik

Potem ko so v Libeličah lani poletni odprli gozdno etnološko pot, ki je dobila ime po sovi, veliki uharici, in vključuje naravne posebnosti in etnološke zanimivosti te obmejne vasice, ki je postala znana predvsem v letih po plebiscitu, je pred kratkim izšel tudi vodnik po etnološko-naravoslovni poti, avtorice **Metke Tajzel** iz Dravograda, ki je pot tudi idejno in vsebinsko zasnovala.

Vodnik obiskovalcu omogoča, da se spozna in поблиže seznanji z abecedo in modrostjo v določenih predelih neokrnjene narave in se hkrati na reaktivnem sprehodu prepusti naključju naravne raznolikosti, barvitosti, vonjavam, umirjenosti in prijaznosti.

»Zavedati se morate, da vam noben vodnik ne more opisati pomladnega jutra ali zimskega mraza,« je pred dnevi na predstavitvi vodnika v dravograjski knjižnici povedala avtorica Metka Tajzel. Prepričana je, da enkrat en obisk ne bo odgovoril na vsa vprašanja, zato vabi na pot velike uharice v vsakem letnem času. Vodnik je izdala in založila občina Dravograd iz občinskih sredstev in s pomočjo denarja, ki so ga dobili iz programa CRPOV.

DJ

Dravska dolina

Tegobe in uspehi gasilcev

Med prvimi v Sloveniji so gasilci nekdanje občine Radlje ustanovili Občinsko gasilsko zvezo. Tudi po velikih reorganizacijah »lokalne samouprave« in novih občin so Gasilsko zvezo obdržali in jo poimenovali v GZ Dravske doline.

V tem okviru so že od samega začetka urejali problematiko požarnega varstva in pomoči ljudem nekako s skupnimi močmi, strokovnim načrtovanjem, prilagojeno potrebam in tako uspeli dograditi gasilske domove tudi v najbolj oddaljenih krajih, denimo na Kapli, Ribnici na Pohorju ali v malem Ožbaltu.

V pripravah na letni občni zbor so potegnili črto in ugotavljajo, da so opravili štirideset intervencij in samo ob tem opravili 879 delovnih ur. Za druga

dela, ki so potrebna za vzdrževanje vozil, opreme, domov in druge oblike pomoči ljudem pa so opravili 29.000 delovnih ur. V to so všteti tudi prevozi vode v sušnem obdobju, saj so samo v ta namen prevozili 1.600 kilometrov. Tokrat se lahko pohvalijo tudi z odlično tekmovalno in izobraževalno dejavnostjo. Tudi letošnje strokovno usposabljanje je v polnem teku oziroma za mentorje se je že končalo.

Seveda pa imajo tudi gasilci Dravske doline, podobno kot drugje, svoje težave. Predvsem gre za nedorečeno financiranje dejavnosti, ki ga rešujejo z razumevanjem občin in občanov.

-kv

Študentarije

Pomladno prebujanje

Piše: Mojca Erjavec

Saj študentska zima ni tako slaba, prav hitro mine. Začne se - tako zares - z veselim decembrom, ki je poln žurov. Nadaljuje se v novo leto, v januarju nato študenti na fakultetah preživimo le dobrih štirinajst dni. Potem je prisotnost na faksu prenosorazmerna s številom razpisanih rokov in pridnostjo posameznika. Februar vedno hitro mine in že je tu marec, prvi mesec pomladi.

Letos je marec v Ljubljani pomenil draženje. Ljubljanska študentska organizacija ga je razglasila za mesec kulture, kot protitež uradnemu, težkemu, zimskemu februarju Prešerna. Sicer pa ste že gledali 'Žodo Prešernu' in veste, kako je z ikonami in prekletstvi. Marec na Univerzi je tako postal znan pod sloganom 'Zdražimo se', malce dvoumno izražajočim senzibilnost letnega časa, pa tudi dejstvo, da bodo pod tem geslom potekale dražbe študentskih izdelkov.

Delavnice draženja in kulturne prireditve so se odvijale na večini ljubljanskih fakultet. Kaj so od tega izržili študenti, ni znano, verjetno ne zelo veliko. Morda je Dražen, kolega improvizator, od vsega pridobil še največ: za večno pomenljivo ime (a tega je imel že prej). Vsekakor nas je marec kulturno zazibal v mehkeše sape, v lažja oblačila in nove čevlje (ste opazili, da imajo naenkrat vsi tiste usnjene z vezalkami, ki zgledata kot teniski, pa to niso??).

Ker eno geslo ni nobeno geslo in ker po marcu pride april, ga je študentska organizacija razglasila za mesec založništva in študentskih medijev. Lepo, toda - kaj ni to že vsebovano v kulturi meseca marca? In morda lista prireditev ne pomeni drugega kot priložnost za samopromocijo? Kaj, če bi maj - tradicionalno najbolj žurerski in napolnjen ter posledično najdražji mesec - razglasili za mesec cenejših bonov ali še bolje brezplačne prehrane?? No, odgovor je znan vnaprej - maj je pri ŠOU mesec športa, majskih iger,

študentske tržnice... kar pa morda niti ni tako slabo, kruha in iger, so vedeli že v starem Rimu. In narod je zadovoljen.

Zadovoljni smo bili koroški študenti tudi v začetku aprila na Brucovanju. Zadovoljni, ker Brucovanje je, ker smo ga še enkrat dobili. Čeprav v programu na odru ni sodeloval noben bruc, kar je po svoje žalostno. Po svoje tudi ne, morda pokaže le na skupno zavest o pripadnosti (ki je ni), ali na sposobnost javnega nastopanja (ki je slaba), ali pa na željo po pijači (ki je velika, celo tako velika, da v mnogih primerih preseže in zasenči vse drugo).

Zato je aktivnost nekaterih članov Kluba Koroških Študentov, ki kljub morebitnim finančnim minusom in notranjim trenjem vztrajajo z dobrim delom in prav takimi nameni, še toliko pomembnejša. Dokler sklepamo kompromise, smo na pravi poti - idealizem smo gotovo že vsi skupaj pokopali. Enkrat tebi, drugič meni, nekaj za vsakega.

In če se na žurih žurira, se na festivalih... izobražuje? zabava? sodeluje? ... vse od tega. Predvsem se izve in vidi kaj novega. KUFR, umetniški festival Koroške, je zaživel po drugi svetovni vojni, nato so ga opustili. KKŠ ga letos oživlja - s petimi kategorijami ustvarjanja mladih koroških umetnikov: likovna, besedna, modna, računalniška in gledališka umetnost bodo en konec tedna (od desetega do dvanajstega maja) dražile čute in vznemirjale brbončice obiskovalcev. Bodo le-ti isti kot na Brucovanju s Tabuji ali na Koroški gavdi z Nudi? Glavno je, da bo volk sit in koza cela, da bo spet zadovolj(e)nih kar največ. Nam, večnim nergačem in spraševalcem, pač ni več pomoči. Sicer je že Platon vedel, da je v jami najbolj udobno. Žal pa v jami sonce ni tako toplo in svetlo kot v prebujeni pomladi.

RICOH
Posebna majska ponudba
RICOH

RDC-7

- digitalni fotoaparati z 3.34 mio. pik CCD
- 3 x optični in 3.2 x digitalni zoom
- 8 MB vgrajenega pomnilnika
- vgrajena bliskavica z nastvljivo jakostjo
- zajem slik, videa in zvoka
- 1 cm makro
- USB vmesnik, AV izhod
- gonilniki za Win in Mac

239.900 SIT

FAKS 570

- faks z izpisom na navaden papir
- čas prenosa 20 sek. (A4)
- vgrajena telefonska slušalka
- avtomatski podajalnik originalov za 10 listov
- avtomatski preklopnik med telefonom in faksom

61.677 SIT

Aficio AP 2100

- ČB laserski tiskalnik formata A3
- ločljivost 1200 x 1200 dpi
- 21 ČB strani v minuti
- 16 MB vgrajenega pomnilnika
- PostScript Level 2
- gonilniki za Win in Mac
- možnost omrežne kartice
- Ricoh Aficio Manager

237.881 SIT

DOBER
 Monitor
 NAKUP

RICOPY d.o.o., Brodišče 28, 1236 Trzin, tel.: 01/56 80 613,
 faks: 01/56 80 621, e-mail: info@ricopy.si, http://www.ricopy.si

RICOPY d.o.o. PE SI Konjice, tel. 03/57 55 120 • RICOPY d.o.o. PE Koper, tel. 06/66 82 422 •
 RICOPY d.o.o. PE Krško, tel. 07/48 81 607 • MG BIRO d.o.o., tel. 01/546 11 80 •
 Elektronika Hrvat Roman s.p., tel. 07/337 53 80 • Birotehnika Tkačec s.p., tel. 02/522 16 66 •
 Birotehnika Osolnik s.p., tel. 07/332 10 90 • Bios d.o.o., tel. 01/788 99 99

Cene nebujejo 19% DVV. Slike so simbolične.

Gostišče Edlvajs II, Kreuh Jože s.p.,
 Dolga brda, Holmec, tel.: 02 82 31 182

tiskarna ODTIS

TISKARNA ODTIS, Danilo Obrul, s.p., Javornik 13, 2390 Ravne na Koroškem, tel.: 02 82 15 486, fax: 02 82 15 487

je 10. let

Vsem svojim poslovnim partnerjem
se zahvaljujemo za zaupanje in sodelovanje.

k v a l i t e t a n a m e s t o p o v p r e č j a

17

design by P. Erjavec

STOLETJE PIHALNEGA ORKESTRA RUDNIKA MEŽICA

Pihalni orkester Rudnika Mežica je prvič javno nastopil za velikonočno nedeljo leta 1901. Letos torej te dni praznujejo 100. obletnico svojega neprekinjenega delovanja.

Najprej se je orkester imenoval Rudarska godba. Vodil jo je rudarski uslužbenec, pred tem pa vojaški godbenik **Anton Schlosser**. Nato se je zvrstilo kar sedem dirigentov. Leta 1976 je pihalni orkester dobil nov glasbeni dom, ki so ga zgradili v samem Rudniku svinca in cinka Mežica in ga kmalu razširili. Naslednje leto so se

preimenovali v Pihalni orkester Rudnika Mežica in dobili nove uniforme, ki jih imajo še danes.

V stoletju dni so poželi seveda tudi nekaj glasbenih uspehov. Najpomembnejše in najdražje je **Janez Miklavžina**, ki je dirigent orkestra že celih 10 let, povzel in povedal, da je orkester na raznih tekmovanjih dobil zlate in srebrne medalje že pred njegovim dirigentstvom:

»Odkar sem ga prevzel jaz, se je orkester tudi udeležil tekmovanj npr. v Sežani, kjer smo prejeli zlato plaketo. Kot uspeh bi navedel tudi to, da smo leta 1994 posneli prvo samostojno kaseto, lani pa smo posneli CD-ploščo, kaseto in video kaseto. Seveda se bomo trudili tudi naprej.«

Pihalni orkester Rudnika Mežica šteje 68 članov. V zadnjem času se je namreč pomladil in številčno okrepil. V samem orkestru deluje interni oddelek, kjer poučujejo pihala, trobila in tolkala. Velika zahvala pri vzgoji mladih članov pa gre tudi Glasbeni šoli Ravne na Koroškem.

Svojim ljubiteljem bodo (so) na slavnostnem koncertu ob praznovanju 100. obletnice v soboto, 21. aprila 2001 v osnovni šoli Mežica, odigrali raznovrsten glasbeni program. Slišati bo (je bilo) suite, simfonije, narodnozabavno glasbo in seveda koračnice, ki so temelj vsakega pihalnega orkestra. Od desetih skladateljev, ki jih bodo (so) predstavili, so štirije slovenski: Marjan Korošec, Bojan Adamič, Slavko Avsenik in Vinko Štrucl. Koncert bodo ponovili tudi v Črni.

Ajda Prislan

Skupina Make Up 2

Skupina Make Up 2 je prenehala sodelovati z ankaransko založbo ETP McMillan. Potem ko so končale sodelovanje tudi z menedžerko Mojco Furlan, so **Darja, Eva in Tina** podpisale pogodbo z novo založbo Hipersound Records, pri kateri bo konec marca izšel njihov prvenec.

Prvi single z albuma nosi naslov Feniks in napoveduje spremembe v stilu glasbe. Dekleta tudi v preostalih pesmih na albumu obljublajo več živih instrumentov in poprokovskih elementov.

Za besedila pesmi na albumu so punce poskrbele večinoma same, največji avtorski delež pa je tako kot doslej prispevala rdečelasa Darja Pristovnik. Tudi Feniks je prišel izpod njenega peresa.

»Feniks je mitološka ptica, ki simbolizira ponovno življenje. Splete si gnezdo iz dišečih trav, izgori v lastnem ognju in nato vstane iz

lastnega pepela. Vedno znova! Je simbol neuničljivosti. Besedilo se odlično ujema s situacijo, v kateri smo se znašle,« pravi Darja.

Za glasbo je poskrbel vedno bolj uveljavljeni avtor Sergej Pobegajlo. Pod njegovo taktirko prav te dni v studiu založbe Hipersound Records punce snemajo še zadnje pesmi za prvenec. V veliko pomoč pa jim je tudi producent in odlični glasbenik Matej Mršnik.

Feniks je prišel na radijske postaje v času po

Valentinovem, kmalu pa bodo punce posnele še videospot z režiserjem Venom Jemeršičem.

Vse kontaktne številke dobite na njihovi prenovljeni spletni strani na naslovu makeup2.com, najlažje pa jih »ujamete« po elektronski pošti: makeup2@email.si

NOVE PRIČESKE

S pridihom Rusije...

Piše: mag. Stanka Blatnik

Tako pravijo v Frizerstvu IN na Prevaljah, po vrnitvi Petre Maček z izobraževalnega seminarja v Londonu. Nova kolekcija pričesk z imenom SOVIET je prikaz najnovejših tehnik barvanja in striženja. Oblečila, ki dopolnjujejo kolekcijo, so prav tako dekorirana v stilu velesile, s kristali Swarovsky.

Tehnika večplastnega barvanja las, nastala pod roko Sonje, vključuje prelivanje naravnih tonov, od blond, bakrene, pa do naravno rjave barve. Stopničasto striženje je nadomestilo podstriženje in koničasto obliko. Usklajeno je z ravnimi linijami, kakršni so tudi zaključki pričesk. Sprednji deli pričesk so ekstremno kratki, v stilu osemdesetih let. Kratke pričeske, z vidnimi ostrimi robovi, bomo to poletje nosili razmršene, dolge lase pa oblikovane v ravne in gladke linije.

Pa moški? Tudi ti se bodo po mestnih ulicah sprehajali v stilu osemdesetih, s poudarkom na srednji dolžini las, ki izpostavlja prefinjenost moškega. Barve prav tako ostajajo naravne.

Prisrčno in bolj prefinjeno torej v letošnjo pomlad in poletje. Kar se garderobe tiče, pa kar korajžno!

Pričeske: Petra in Sonja za Frizerstvo IN

Produkti: Loreal

Foto: Variuz

Make up: Tina Vrhovnik

Oblečila: Urša Drogenik

Modeli: Sabina, Maja, Suzana, Matej

Generálni direktor slovenske policije **Marko Pogorevc** je ob nedavnem obisku na Koroškem izjavil, da policija napadalcem na novinarja Mira Petka že diha za ovrtnik. Direktor koroške policije **Srečko Krope**, ki je najbolj na udaru, saj ga novinarji nenehno sprašujejo, kako je kaj s preiskavo, pa je bil enako slikovit, vendar bolj prizemljen, ko je izjavil, da krojač lahko napove, kdaj bo izdelal obleko, policija pa ne, ker pač ni krojaška delavnica.

Umetniška družina

Akademski kipar **Andrej Grošel** je dobil upoštevanja vredno konkurenco v svoji družini. Sin **Gregor**, po poklicu vrtnar, je v zadnjem času kar na nekaj razstavah predstavil svoje kiparske stvaritve in akvarele, hčerka **Nina** pa tako očeta kot brata na otvoritvah razstav spremlja z violino. Nina študira na ljubljanski akademiji za glasbo, mama **Fanika**, zdaj že upokojena učiteljica, pa skrbi, da njenim umetniškim dušam nič ne manjka.

ČAS NAŠ, DANAŠNJI

Da, da, časi se spreminjajo in današnji čas je samo naš čas. In že zato je nekaj posebnega, ne samo zaradi posebnosti, ki nas obkrožajo, ki jih ustvarjamo in soustvarjamo. In teh posebnosti ni malo in niso majhne. Nasprotno, mnogo jih je in celo zelo velike so. Tako velike, da takšnih v tem delu veselja ni bilo vse od takrat, ko je bog ustvaril nebo in zemljo in vse, kar po tej zemljici plava, leti, hodi in taca.

Poglejte samo ta sijajni svet tehnike, ki nam omogoča brezskrbno življenje. Nekateri o tem prečudovitem življenju nekoliko dvomijo in pravijo, da ni niti čudovito in niti brezskrbno, še najmanj pa, da je to sploh kakšno življenje, a ne verjemite in ne nasedajte jim.

Mar ni lepo, da sodobnemu človeku ni treba niti misliti več. To zanj počnejo drugi in vedno bolj tudi stroji, računalniki imenovani. Mi pa lepo skrbimo le zase. Tretjino časa je človek potreboval že od nekdaj za spanje, tretjino časa potrebujemo za delo, urica ali dve nam gresta za pot v službo in nazaj domov, ves preostali čas pa je naš in samo naš. In v tem času lahko počnemo vse, kar hočemo, in kar je dovoljeno ter dosegljivo, marsikdo pa tudi kaj takega, kar je večini nedosegljivo.

Krasno! Užitek in zdravje, ko se lepo mirno zlekne pred televizorjem in med gledanjem prigriznemo dobrote iz kemičnih kuhinj, katerim bi naši predniki en, dva, tri podlegli. Ta televizija je res sijajen dosežek! Za vsakega nekaj, tako rekoč. Kdor ljubi šport, ga ima, komur jo do samote, jo ima (je pač treba kupiti kakšen televizor več), kdor želi imeti politiko, jo ima s politiki vred, če hoče. In tako dalje in tako naprej. Zares enkratno!

A vse to ni nič, v primerjavi s tem, kar nas še čaka in že prihaja. Nekoč si se moral za otroka pošteno pomučiti, da si ga dobil in vzgojil, pa naj si ga našel v zelju ali ga je prinesla štorklja, a kmalu bo vse drugače. Lepo boš dal celico ali dve in imel boš samega sebe ali pa Mišo Molk, če se ti bo ravno zahotelo. Le nekaj denarja boš še žrtvoval za lepotne kirurge, za liposukcijo in liftinge, če boš hotel, da bo miška takšna, kot jo občuduješ, pa bo. Tako, kot se bomo počutili, se je morda počutil zares le še bog in nihče drug.

In še nekaj! Poglejte, koliko časa smo morali do zdaj žrtvovati za razne obveznosti do svojega zakonskega partnerja in za svoje otroke! Preveč. Prav kmalu bomo lahko non-stop gledali televizijo in živeli svoje lastno, edinstveno življenje.

Dajgmah

ZA KOROŠKO

MARIBOR, SOBOTA, 14. APRILA 2001 - CENA 130 SIT - GLAVNA IN ODGOVORNA UREDNICA: MAIDA STRLEC - POŠTNA PLAČANA - ISE

Lepe in blagoslovljene velikonočne praznike želimo.

Dr. Franc Rode: Da sem mehkejši? Ne verjamem.

Strani 36 in 5

Marjan Podobnik na prepihu

Brez panike!

Na uredništvo Prepiha je poklicalo kar nekaj zvestih bralcev, ki so nas zaskrbljeno spraševali, ali bo Marjan Podobnik res postal redni sodelavec našega časopisa. Tudi sami smo zadržano vrgli oko na naslovnico Večera in z olajšanjem ugotovili, da gre za prepih z malo začetnico. In smo rekli: kar tam naj bo, Prepih pa bo še naprej shajal s sodelavci z manj zvenečimi imeni...

Hitler v Titovem domu

Gledališka skupina KD Prežihov Voranc Ravne na Koroškem je te dni postavila na oder antidramo »Diktator je diktator«, posrečeno priredbo gledališkega dela Mira Gavrana »Pacient doktorja Freuda«. Pacienta Adolfa Hitlerja svojstveno uprizarja **Miran Kert**, znan gostinec in reden gost naše glosirane črne kronike (bifedžija Miran, prijatelj Reneja). Ker je bila premiera v ravnskem kulturnem domu, so nekateri k naslovu antidrame dodali tudi podnaslov: »Hitler v Titovem domu«. Bivši Hitler v bivšem Titovem domu, bi rekli mi.

Oživljanje

Meščani Slovenj Gradca se sprašujejo, kako naj oživi mestno jedro, če je edini hotel Kompas zaprl vrata. Kar nekaj zaprtih vrat lokalov je tudi v samem centru, v pasaži na Glavnem trgu. Najbrž gre v Slovenj Gradcu bolj za potrditev sporočilnosti mesta miru, da bi bil mir v mestu, in ne oživljanje mestnega jedra. Sicer pa bi res lahko nastal mestni živžav, če bi se zaposleni iz Rotenturna, predvsem z mestne občine, preselili v prazne lokale v pasažo. Tako bi mnogi meščani pogosteje trkali na vrata mestne občine z raznimi vprašanji, pripombami in pritožbami. In mestno središče bi bilo živahnejše...

Nagradna igra: POIŠČITE SE V PREPIHU

Z našo zelo uspešno nagradno igro smo doslej nagradili že veliko zvestih bralcev. Tudi tokrat gospo na naši sliki, če se bo seveda prepoznala, čaka v trgovini **Kmetijsko-gozdarske zadruga Ledina v Mislinji** nagrada v višini 1.500 tolarjev. Pogoj je le, da se gospa oglasi v trgovini pri prijaznem poslovodji Marjanu Sušču in mu pokaže PREPIH. V kmetijski trgovini v Mislinji sov teh spomladanskih dneh bogato založeni z semeni, umetnimi gnojili, na voljo pa je tudi ostali gradbeni material. Zato obiščite trgovino in solidno boste postreženi.

Lopi rožice sadi

Znan železarniški sindikalni obraz Dušan Golnar, p.d. **Lopi**, se očitno ni mogel upreti prihajajočemu mesecu cvetja, ljubezni in mladosti in je pričel gojiti cvetje. To naj bi bil odgovor na natolcevanja, da večno le zelje sadi, od česar menda ni nobene koristi, ne za sindikat ne za delavce. Rožice so bolj dišeče, predvsem pa bolj vžgejo pri nejnnejšem spolu, predstavnice katerega prihajajo tudi pri sindikatih vse bolj v ospredje.

Ideja

Ob ideji za fontano na Trgu svobode se je slovenjgraškimi klošarjem porodila ideja, da bi v bližini končno lahko postavili javno stranišče, ki ga mesto še vedno nima. Če se bodo v fontani lahko umivali, bi si v bližini lahko olajšali mehurje. Javno stranišče bi lahko uredili v enem od zaprtih lokalov v mestnem jedru, ki bi tako tudi lahko postalo živahnejše. Pa še dohodek za občinski proračun bi bil lep.

Tuši in prhanje

Slišati je, da bodo na Trgu svobode v Slovenj Gradcu postavili fontano. Tja je ne bodo preselili z dvorišča graščine Rotenturn, ampak bodo zgradili čisto novo. Takšno, ki naj bi oživila mestno jedro. Klošarji se že veselijo, saj bodo lahko v mestu opravili jutranje prhanje ali umivanje ter tako osveženi sedli pod konja.

Natrosil jih je:

- Ne obremenjuj se s tem, kaj boš, če ne veš, kaj si.
- Čudno! Da mu bi skrajšali jezik, so mu stopili na prste.
- Smrti si še nihče ni poskušal prilastiti.
- Ko se narod začne preštovati, so mu ure štete.
- Zablodela ovčica je lahko bolj nevarna kot zablodela krogla.

NOVO! NOVO! NOVO!

NOVO! NOVO! NOVO!

Slatin

prizvodnja, prodaja in montaža **ALU** in **PVC** stavbnega pohištva

- 1 petkomorni sistem z X prekatmi za stabilnost
- 2 širina krila 77 mm
- 3 sodobno zaobljene linije
- 4 neprekinjeno srednje tesnilo v podboju
- 5 energetske varčno steklo
- 6 varnostno okovje
- 7 možna vgradnja tretjega - protizvočnega tesnila do 47 dcb

SLATIN d.o.o.,

Brdinje 18/a, 2390 Ravne na Koroškem
 Tel.: 02 82 18 830, Fax: 02 82 18 831
 gsm: 041 690 735, 041 321 252

TROCAL®

Avtocenter Meh

Velenje, Tel.: 03/ 896 85 24

Prišel je.

Novi Audi A4.

Vabimo Vas v naš prodajni salon, kjer Vam ga bomo z veseljem predstavili in se z Vami dogovorili za testno vožnjo.

V pričakovanju vašega obiska,
 Vas pozdravlja Audi team Avtocentra Meh.

10 let prepiha 10 let

TEST

Avtohiša Kolmanič & Company mi je odstopila trivratno izpeljanko **Opel Frontera 2,2 DTI s paketom opreme RS**. Testno Frontero je poganjal 2,2 litrski 16 ventilski turbodiesel, ki je zmogel 85 kW oziroma 115 KM, ter največji navor 260 Nm pri 1900 vrtljajih v minuti.

To pomeni najvišjo hitrost 155 km/h in pospešek do 100 km/h v 14 sekundah. V praksi se motor obnaša kultivirano, brez vibracij, a se dokaj glasno zbudi v življenje. Nad 2000 vrtljaji je navora dovolj, pod to

mejo pa daje avtomobil občutek, da bo zdaj-zdaj ugasnil. Menjalnik je za terenca prav hiter, vklopjanje štirikolesnega pogona pa lahko izvedete vse do 90 km/h s pomočjo gumba na sredinski konzoli. Zmerne zmogljivosti pomenijo tudi udobno porabo, ki je po treh dneh raziskovanj gorskih zasneženih cest, s potjo v Maribor in nazaj po 400 kilometrih nanesa 9,7 litra plinskega olja na 100 prevoženih kilometrov.

Testna Frontera je bila pravi macho med terenci. Imela je namreč športni paket opreme, ki je vključeval: po zaslugi zelo širokih pnevmatik trd in precej posreden servo volan z usnjenim obročem prijetne debeline in oblike, ABS, dve zračni blazini, električen pomik prednjih stekel in ogledal, delno zaporo diferenciala na zadnji osi, višinsko nastavljiv voznikov sedež in volan, meglenke, centralno daljinsko zaklepanje, radiokastofon, trojni informacijski zaslon, klimatsko napravo, ki precej počasi ogreje notranjost, 16 palčna lahka platišča, sončno streho, kovinsko barvo in še kup malenkosti. Pri čemer so v oči bodli dodatni okrasni pragovi in varnostni lok na prednjem delu z daljinskimi lučmi. Praktično popolno opremljena Frontera je tako za nakup po ceniku zahtevala neskrupnih 6.750.000 SIT.

Pri vožnji se nad Frontero ne gre pritoževati. Vzmetenje je dovolj udobno, a dovoljuje preveč nihanj po neravnih cestih, medtem ko ostre robove in manjše grbine požira brez udarcev, pnevmatike dimenzije 245/70 16 so povzročile tudi dokaj slabo zaviranje na spolzki podlagi, kjer je ABS ropotal, a Frontera je kar lezla, kot da bi bil s športnimi copati v snegu. Za zimski čas neprimerna obujal! Bolj delujejo tako široke gume zanesljivo na asfaltni podlagi in v ovinkih.

V notranjosti vas po plezanju čez okrasni prag, ki vam zna umazati hlače, pozdravi tipično oplovsko uporabna notranjost s pregledno armaturno ploščo, prijetnimi materiali in prostornostjo tudi na zadnji klopi. Tja pa voznik nerad spusti potnike, kajti po premiku prednjega sedeža si ga mora vsakokrat znova nastavljati v prvotni položaj. Preglednost je naprej in na strani dobra, medtem ko je bočno nazaj otežena zaradi širokega sredinskega strešnega opornika.

Pri parkiranju pomagajo velika vzvratna ogledala, ponoči pa dobre luči. Za večje tovore 321 litrski prtljažni prostor ni dovolj, lahko pa ga povečate vse do 1137 litrov. V splošnem je torej Opelova Frontera za svoj namen dober avtomobil, sploh motor 2,2 DTI 16 v ji dobro pristoji, tistim nekaj opisanim napakam je potrebno dodati še preveč nežno vzmet prtljažnih vrat in odsotnost pokrivala za prtljažni prostor, pa še to ne skazi celotnega vtisa.

NOVICE

Mercedes Benz M razred bo od sredine leta za doplačilo okoli 5500 DM na voljo z doplačilnim video sistemom, ki bo zadaj sedečim potnikom nudil udobje potujoče kino dvorane. V konzolo na stropu je vgrajen poseben monitor z zelo visoko ločljivostjo, ki je ne motijo niti težke svetlobne razmere v avtu. Na monitorju se bo prikazovala slika iz VHS ali za dodatno doplačilo DVD predvajalnika. Kvaliteten Hi-fi zvok bo prihajal iz šestih zvočnikov znamke Bose ali slušalk.

Na slovenske ceste je pripeljala **Daewoojeva Tacuma**, kompakten enoprostorec, ki naj bi odžiral kupce Scenicu in Picassoju. Tacumo z oznako SX poganja 1,8 litrski štirivaljnik z 72 kW moči, medtem, ko za premikanje Tacume CDX skrbi 2 litrski štirivaljnik z 89 kW. V serijsko opremo sodita dve varnostni blazini, servo volan, električno pomična ogledala, električno pomična prednja stekla, klimatska naprava, centralno zaklepanje, avto radio. Bogatejša izvedba CDX pa ima vgrajen še ABS, meglenke, električno pomična zadnja stekla ter daljinsko centralno zaklepanje. Za Tacumo SX boste morali odšteti 3.200.000 Sit, za bogatejšo in močnejšo CDX pa še dobrih 450.000 SIT več.

Do leta 2003 bo Mercedes-Benz za potrebe mestnega prometa dobavil prvih **30 avtobusov Citaro na gorilne celice**. To pa bo tudi prva mala serija vozil na svetu, ki jih bodo poganjale gorilne celice. Kar bo prispevalo k tihemu in okolju prijaznemu odvijanju mestnega prometa.

Fiat punto je v prvih treh mesecih letošnjega leta

najbolje prodajani avtomobil v Evropi. Skupina Fiat Auto pa se je pred kratkim povzpel na tretje mesto med avtomobilskimi proizvajalci v Evropi. V Toyotini tovarni v Burnastonu, Angliji, je v teh dneh s trakov pripeljala **milijonta Toyota** proizvedena v tem obratu.

Renaultova Laguna 2 je po preizkušnem trčenju Euro NCAP postala prvi avtomobil v kateremkoli segmentu, ki je dosegel vseh 5 zvezdic in tako avtomobil ki je izmed vseh testiranih doslej dosegel najvišje število točk in sicer 33,1 od 34 možnih! Za čelni in bočni trk si je Laguna prislužila kar 100% število točk.

V razredu kompaktnih enoprostorcev pa si je zmago na trčenju Euro NCAP prislužila nova **Nissan Almera Tino**.

Revija Diesel Car je razglasila najboljše avtomobile z dieselskim motorjem v tem letu, pri čemer je poleg motorja in porabe upoštevala prevsem vrednost glede na ceno. Med majhnimi avtomobili je zmagala Škoda Fabia TDI, razred višje je zmago dosegel Seat Leon TDI, med kompaktnimi enoprostorci je zmagala Fiat Multipla JTD, med večjimi enoprostorci Seat Alhambra TDI, v razredu 4x4 je nagrado za najboljšega prejel land Rover Freelander med družinskimi limuzinami pa si je najvišjo stopničko prislužil Volkswagen Passat TDI s 130 KM.

Chrysler je v Evropi izdelal že 9.000.000 Voyagerjev.

Mercedes-Benz je že odprl knjigo za naročila dveh avtomobilskih superlativov: luksuznega

Maybacha in superšportnega SLR-a.

Audi je objavil poslovne rezultate preteklega leta in se pohvalil, da je bilo leto 2000 najuspešnejše leto v zgodovini te znamke.

Ford bo novo generacijo Fieste izdeloval v Cogni in Almussafesu v Valencii.

Nekdanji vodja proizvodnje pri BMW, 43 letni diplomirani inženir **Carl - Peter Forster** je s prvim aprilom postal vodilni mož znamke Adam Opel AG.

V dneh med 21 in 29 aprilom lahko v Ljubljani na gospodarskem razstavišču za 1000 SIT, oziroma študentje, upokojenci in otroci do 6 let za 700 SIT, vstopite v avtomobilski blišč **22. slovenskega avtomobilskega salona**.

Podjetje **Balmico** iz Slovenj Gradca je z 19. aprilom pričelo sprejemati naročila za novega Citroenovnega zastavonošo C 5, katerega si lahko z osnovnim paketom opreme in 1,8 litrskim 16 ventilskim motorjem omislite za dobre 4 milijone.

Piše: Aleksander Praper

AKTUALNO!

- tečaj na simulatorju za ravnanje z VHF in DSC GMDSS postajo in tečaj za voditelje čolnov
- Grega Lačen - SKI EVEREST 2000
- oblikovanje šopkov
- računalniški tečaji po programu ECDL...

Prijave sprejemamo na sedežu Ljudske univerze Ravne na Koroškem,
Prežihova 24, telefon: 02/ 82 15 073

E-mail: lu-ravne@siol.net
<http://www.lu-ravne.si>

STANOVANJSKO PODJETJE d.o.o. RAVNE NA KOROŠKEM

Cenjenim poslovnim partnerjem, lastnikom in najemnikom stanovanj v našem upravljanju nudimo storitve v poslovnih prostorih v samskem domu **Ob Suhi 19, 2390 Ravne na Koroškem.**

Pokličete nas lahko na
telefonsko številko:

02 82 16 500

**TU SMO -
- ZA VAS!**

DESET LET PO VOJNI ZA SLOVENIJO

Mineva deset let, odkar smo tudi pri nas, na Koroškem, preživeli zadnjo vojno, vojno za samostojno Slovenijo. Pri nas, ob meji, je bil cilj predvsem zavetje severne meje in nadzora nad mejnim prometom, po svoje simbola samostojnosti države.

Skupina vojnih veteranov si prizadeva, da bi ob tej priložnosti zbrali, uredili in javnosti predstavili še nekatera manj znana dejstva te vojne na Koroškem.

Kljub razmeroma dobrima predstavitevama, najprej v Muzeju revolucije v Mariboru: »Človeka nikar« in kasneje podobni, za naše

razmere celo širši razstavi v okrilju slovenjegraškega muzeja, pa je ostalo še marsikaj nepredstavljenega in nedorečenega.

Manj znano je delovanje naših enot, skoraj neomenjeno je delovanje in ravnanje naših ljudi. Skoraj neopazno je ostalo dejstvo, da so ljudje z območja **Vuzenice in Mute** z drvni, kamenjem in strnjeno v vrstah preprečevali napredovanje kolone jugoslovanske vojske pri Muti. Tu se je bila doma la prava bitka s kamenjem in plinom. Moralno je bila kolona dotolčena že tu!

Pravtako skorajda nismo omenili precejšnjega deleža vseh sredstev javnega obveščanja, predvsem v samem začetku domačih radijskih postaj. Vse kaže, da smo prvi, ali vsaj med prvimi, upali in pričeli uporabljati termin »agresija na samostojno Slovenijo«, agresija na nas. V tistih dneh, pred desetletjem, smo ravnali pokončno, smelo in skupaj.

Ne vem za časopise, ampak radijski delavci so že 25. maja dokaj točno vedeli, kaj nas čaka in kako ravnati. Tistega dne je namreč

takratni obrambni minister Jelko Kacin s helikopterjem priletel v Maribor. Skoraj do natančnosti se je zgodilo, kar smo predvidevali in opravili smo. Sicer pa, mar nismo teritorialci že precej prej preigrali podobna

predvidevanja, marsikdo je imel takrat trdo kepo v želodcu. In kje bi bili danes, če se ne bi zgodilo tako, kot se je?

Desetletnica pa je le priložnost, da se spomnimo na mnoga častna dejanja ob našem osamosvajanju in da namerno ne zamolčimo ničesar, če je bilo kaj narobe.

K. Valtl

Turizem:

Rudarsko podzemlje Pece še zanimivejše

Turistični del nekdanjih podzemnih rovo Rudnika svinca in cinka Mežica še vedno dopolnjujejo in posodablajo. Načrtujejo namreč ureditev dveh starih vstopnih rovo v rudnik v Heleni in Topli, ki bosta namenjena strokovni javnosti. Stalno zbirko mineralov bodo še naprej dopolnjevali, posebna zbirka mineralov pa je od sredine aprila razstavljena tudi v Prirodoslovnem muzeju Slovenije v Ljubljani.

Turistični del rudnika, ki se je v štirih letih od njegovega odprtja dobro uveljavil, je denimo lani obiskalo petnajst tisoč ljudi, letos pa pričakujejo, da se bo obisk še povečal. V tem času namreč pripravljajo več novosti, ki naj bi sedanjo rudarsko dediščino še bolj obogatile. Kot je povedala namestnica direktorja rudnika v zapiranju Suzana Fajmut Štrucl, so v sklop varovanja dediščine rudnika Mežica vključili tudi dva naravna spomenika, del rudišča v Topli in del rudnika Helena, kjer bosta v naravni obliki na ogled znameniti mineral vulfenit in kristali kalcita.

»Omenjena rudarska dela bomo uredili za

posebne skupine obiskovalcev, zlasti strokovnjakov, ki se s temi področji ukvarjajo. Ogledi bodo vodeni iz centralnega dela rudnika,« je pojasnila **Suzana Fajmut Štrucl**. Kot je razložila, bodo izboljšali muzejsko ponudbo na Poleni, saj urejajo staro knapovsko kuhinjo in spalnico.

Razmišljajo tudi o ureditvi kolesarske poti od Igrčevega do Mežice, vendar je projekt šele v fazi idejnih zasnov, saj je treba natančno preučiti varnostne razmere v opuščeni jamskih rovih.

Hkrati se povezujejo z obmejnimi občinami, predvsem pri vključevanju njihovega muzeja v promocijske zloženke, ki jih pripravljajo s pomočjo programa Phare. Zadovoljni pa so, ker je del mineralov iz podzemlja Pece odslej razstavljen tudi v Prirodoslovnem muzeju Slovenije. Zbirko je omenjenemu muzeju podaril zasebni zbiratelj Franc Marzel, dosedanja koroška zbirka mineralov v ljubljanskem muzeju pa se je s tem pomembno dopolnila.

Petra Lesjak Tušek

Posnetek Mateja Hudolist

ČRNJANSKO SREČANJE

(ne čisto vsakdanje vrste)

Le malo kdo ve, da ima ta daljna dežela Nova Zelandija tudi drugo ime, ki je veliko lepše, veliko bolj poetično. Če bi to ime prevedli iz maorščine, bi se ji reklo Dežela dolgega belega oblaka. Ko se ji že precej nestrpni (za nami je več kot 28 ur leta z dvema manjšima postankoma) približujemo in se letalo začne spuščati proti Aucklandu, kar hitro ugotovimo, da ime ni iz trte zvito.

Po dolgih urah modrega Pacifika se nam od spodaj približujejo kot sneg beli oblaki. V prostoru nepreglednega Pacifika delujejo kot izgubljene meglice. Toda ko pomislim, da pokrivajo površino večjo od bivše Jugoslavije, se mi predstava o meglicah kar malo razblini.

Kljub svoji velikosti pa Dežela dolgega belega oblaka oz. Nova Zelandija deluje kar nekam izgubljeno in neobgleno na tem delu južne poloble, kjer je tisočkrat več morja kot zemlje. Zato tudi ni čudno, da jo je kar nekaj morjeplovcev v času odkrivanja sveta zgrešilo. Odkril jo je že Magellan v 17. stoletju. A je tu ostal le dvajset dni, saj so mu domorodci pobili velik del posadke in je menda nekaj tudi pojedli. Nato je trajalo več kot 100 let, da je bila Nova Zelandija resnično odkrita; po zaslugi največjega morjeplovca vseh časov, kapitana Jamesa Cook-a, ki je imel z domorodci Maori več sreče.

Dolga leta so jo potem Angleži zelo počasi naseljevali. Največjega priseljevanja pa je bila deležna med obema vojnoma in po drugi svetovni vojni. Malo je bilo ljudi iz Evrope, ki so želeli v ta del sveta, praktično popolnoma na drugem koncu zemeljske oble, s časovnim zamikom dvanajstih ur. Vožnja do Nove Zelandije je še po drugi svetovni vojni trajala skoraj dva meseca.

Danes živi v tej deželi okoli tri milijone ljudi, od tega je dobra četrtina Maorov, prvotnih prebivalcev Nove Zelandije. Vendar so najnovejša raziskovanja pokazala, da tudi Maori niso od nekdanj tukaj, temveč so prišli sem v 13. - 14. stoletju iz Polinezijskega otočja. Ta spoznanja so dobra za vsesplošno sožitje, ker sedaj nikomur ne pripadajo predpravice.

Ko stopimo iz letala oz. aklimatiziranega letališča, puhne v nas poltropski vlažen in topel zrak (mi pa naravnost iz zime!). Majica na meni v trenutku spremeni barvo in mislim, da bi jo lahko vsak čas ožel. Sicer nisem čisto prepričan, ali je to zaradi vlažne klime ali zaradi trdega prijema carinikov, ki so s pomočjo psa v Trezkinem nahrbtniku našli tri jabolka. Kakršnen koli uvoz sveže hrane je namreč strogo prepovedan.

Naša prva pot je v Maui depo; to je v agencijo, pri kateri si bomo sposodili avtodom, ki bo naslednjih 20 dni naš prvi, drugi in edini dom. Ko se

vsedem za volan avtodoma, bi majico lahko že drugič ožel. Preprosto ne vem, kaj naj naredim. Dva nova podatka sta namreč odločno preveč: nikoli v življenju namreč še nisem vozil tovornjaka (avtodom za šest oseb pa je točno to) in to po levi strani, za nameček pa je še menjalnik na levi roki. Še danes mi ni čisto jasno, kako sem ušel milijonskemu mestu in njegovemu prometu. Zelo živo se pa še spomnim, kako mi je ta večer v avtocampu na obali Tasmanskega morja prijal Lion Red, najboljši novozelandski pivo.

Čeprav smo osnovni načrt našega potovanja izdelali že doma, se ta večer posvetimo podrobnostim.

»No, kaj pravite torej na to, da gremo za začetek obiskati Slovenca, Črnjana. Sedaj smo mu najbližje, naslov imam, nismo pa čisto nič najavljeni,« predlagam nekje sredi planiranja.

»Saj mu ne bi težili, a Črnjana pa tudi ne srečaš kar tako, tako daleč od doma. Mogoče nas bo pa še vesel, čeprav nas je šest,« še dodam.

Hitro se zedinimo in naš prvi cilj je 80 km oddaljen Cambridge. Počasi se v poznih jutranjih urah vozimo skozi pokrajino, ki je še najbolj podobna križancu med Slovenijo in Dalmacijo. Ima značilnosti ene in druge: za naše pojme čudna mešanica alpskega in sredozemskega rastja. In med tem rastjem ovce, ovce, ovce... Nepregledni tropi ovac. Ene se pasejo pod palmami, druge pod smrekami in tretje pod pongami (orjaška praprotni), tako raznolik je ta svet.

Šele enkrat pozneje zvemo, da v tej deželi živi okoli 80 milijonov ovac. Takšne črede si lahko privoščijo zato, ker so zaradi milega podnebja živali celo leto pod milim nebom in za njih ni potrebno pripravljati sena, niti imeti štal. So pa zato ovce v ogradah. In prav tako se pozneje prepričamo, da toliko ograj, kot jih je v Novi Zelandiji, zanesljivo ni nikjer na svetu, zato pa nobenega pastirja, niti električnega.

Ko hiše začnejo postopoma zamenjavati ovce, vemo, da se približujemo Cambridge-u. Ime bo kar pravšnje: mesto res daje podobo starega angleškega mesta, le nekoliko bolj razpotegnjeno je, ker imajo pač več zemlje na razpolago. Potem ko se v mestu po štirih vprašanih trikrat zgubimo, končno zapeljemo k hiši, k našemu cilju.

Počasi stopim iz tovornjaka. Pred mano je nizka, pritlična razpotegnjena hiša, tako značilna za to deželo, vsa obdana z bujnim cvetjem, ki je sedaj v začetku pomladi v največjem razcvetu (pri nas doma pa je začetek zime). Polovica je zidane, druga polovica je zgrajena iz podolžnih lat, značilnih za ameriški slog gradnje. Pred hišo se razprostira lepa zelenica. Zadaj, čisto v njenem kotu, kot da bi se hotel skriti, leži skromen vrt. Prva solata je ravnokar začela kukati iz zemlje. Vrtovi ob hišah niso ravno značilni za Novo Zelandijo. Tukaj torej ne stanujejo običajni Kiviji, kot se radi imenujejo Novozelandski.

Nasproti hiše je na stečaj odprta uta. Delovni nered v njej izdaja bolj slovensko kot anglosaksonsko značilnost. Obrnem se proti hišnemu vhodu, ker zaslišim škripanje vrat. Med vrati stoji moški, srednje postave, nekoliko plešast, tam okoli sedemdesetih.

Korak, dva stopim proti njemu. Čeprav smo ga cel popoldan iskali, mi sedaj ni čisto jasno, kako ga naj nagovorim. Potem pa kar naenkrat samo pride iz mene, ne da bi kaj posebej razmišljal:

»Ali ste vi Stanko Strmčnik?« spregovorim v osrčju Nove Zelandije v čisti slovenščini z neznanim moškim. Možak me prepadeno pogleda, stopi korak nazaj, se obrne in zakliče tja nekam v notranjost hiše:

»Ivanka, Ivanka, pridi sem!«

Še preden se kdo prikaže iz hiše, odgovori:

»Ja, sem.«

Naslednji trenutek pa se za njim pojavi ženska, očitno klicana Ivanka. Nekako njegovih let je. Njen dobrodušen pogled kaže na prijazno žensko. Njena postava pa je kar zajetna. Zato ni čuda, da jo je Stanko (sedaj že vemo, da je to on) klical na pomoč.

»No, mi smo pa iz Črne na Koroškem.«

Še isti trenutek, ko izustim ta stavek, mi je žal, da sem ga tako hitro in neposredno izrekel.

Stanko namreč prebledi, otrpne ter strmo pogleda. Ojoj, če ga ta trenutek ne bo kap, ga še dolgo ne bo. Da bi jo preprečil, začnem mrzlično nakladati, kdo smo, od kod smo, kaj delamo tukaj, kaj želimo. Sploh se ne morem ustaviti, kar sicer ni moja navada. Stanko pa samo stoji, gleda in poslušša.

Šele ko na koncu povem, kar bi moral na začetku, da mu prinašamo pozdrave od njegove sestre Milke iz rodne Črne, se mi zdi, da so vse nevarnosti mimo. To domnevo potrди plaz vprašanj, ki se vsuje na nas.

Zanima ga vse, prav vse. To, kar se je zgodilo v Črni v zadnjih nekaj letih, naj bi mu pričarali v nekaj minutah. Pri tem je najbolj uspešna Trezka, ki je edina prava Črnjanka med nami in pozna vse »fante« iz njegove generacije. Ko pa privlečemo na dan skromne količine, ki nam jih je uspelo skriti pred carino, Kosovih klobas, Božičevega črničovca in črnjanskega rženega kruha, pa Brumnov koledar, mi je popolnoma jasno, da te hiše še nekaj časa ne bomo zapustili.

Stanko je iz Črne, Ivanka je iz Maribora. On je Strmčnikov Stanko; kot otrok in mladenič je z družino živel na Bricmanovem v Podpeci. Pozneje so se preselili v Šmelc. Bil je eden izmed dvanaštih otrok. Danes sta živa le še on in njegova sestra Milka, Geršakova Milka. Že kot mladenič se je vključil v osvobodilno gibanje in odšel v partizane. Po vojni se je zaposlil pri rudniku. Tu je tudi spoznal svojo sedanjo ženo, ki se je iz Maribora preselila na Koroško zaradi dela. Zelo kmalu ju je želja za boljšim kruhom, malo pa izgleda tudi avanturistična žilica, ki je Stanku očitno nikoli ni manjkalo, usmerila v Maribor in od tam nekam v srednjo Bosno.

Po nekaj letih sta se vrnila v Črno in se zopet zaposlila pri rudniku. Stanko je bil kvalificiran ključavničar in varilec, kar je bilo takrat zelo iskano in cenjeno. Sedaj so bili že štirje. Poleg njiju še sin Marjan in hčerka Ida. Stanko je vložil prošnjo za stanovanje, a ga ni dobil v doglednem času. To ga je strašansko razjezilo, češ, a zato sem bil v partizanih, da me bodo sedaj zafrkavali in mi še stanovanja ne bodo dali. Če še tega nisem vreden, potem pa grem!

In res so šli. Neke noči vsi štirje, cela družina, otroka sta šele komaj shodila, čez Peco v Avstrijo. Tukaj pa se je začela njihova kalvarija, ki so jo obžalovali vsaj dve, tri prihodnja leta. Začetek je bil v zloglasnem velikovškem taborišču za ubežnike. Kot vsi drugi, je tudi Stanko sanjal svojo Ameriko. Kmalu pa je uvidel, da s tem ne bo nič, zato se je prijavil za Avstralijo. Tik pred odhodom je zbolel za pljučnico in ga Avstralsci niso želeli. Tako mu je ostala samo Južna Amerika in Nova Zelandija. Odločili so se za slednjo. Šest tednov je trajala nečloveška vožnja z ladjo - in nato se je njihovo življenje

nadaljevalo v Wellingtonu, glavnem mestu Nove Zelandije.

Stanko je takoj dobil službo, njegova znanja so bila precej iskana. Ivanki je bilo težje. Brez znanja ene same angleške besede ji je bilo težko v trgovini, na ulici, v uradih. Leto dni je jokala vsak dan.

Nato je prišla še ena hčerka in življenje se je postopoma normaliziralo. Preselili so se bolj na sever, v Hamilton, kjer je Stanko dobil pri železnici dobro službo. Stanko in Ivanka sta se počutila vedno bolj domače, vsi trije otroci pa so odrasčali v prave Kivije.

Ko se je že vse lepo uredilo, je Stanko v službi doživel delovno nesrečo, ki mu je pustila trajne posledice. Od zavarovalnice in železnice je poskušal dobiti upravičeno odškodnino, a je ni dobil. Takrat se mu je nova domovina kar precej zamerila in je še danes nima najbolj v čislih.

Po tej nesreči so se preselili v okolico Cambridge-a, kjer so kupili farmo. S sinom Marjanom sta se lotila živinorejskega podjetništva. Ko je farma ravno začela uspevati, se je sin ubil v avtomobilski nesreči. Ivanka in Stanko, ki je imel pogoje za upokožitev, sta se vselila v hišo, kjer sta še danes. Hčerka Ida živi z družino v istem mestu, le streljaj od njiju, hčerka Silva pa živi z družino v Avstraliji.

Z Jugoslavijo je bil Stanko bolj malo oz. nič v stikih. Malo zaradi delovnih obveznosti, predvsem pa zato, ker je bil ubežnik. Ko pa smo postali samostojni, je Stanko navezal stike z domovino, jo leta 1993 obiskal, tudi Črno, ter si priskrbel slovenski potni list. Danes je Stanko Strmčnik dvojni državljani, ki bo morda še kdaj obiskal svojo prvotno domovino, bo pa zaradi spleta življenjskih okoliščin za vedno ostal v svoji drugi domovini. Travma izgube prve domovine pa mu bo ostala do smrti. To je usoda vseh zdomcev prve generacije. Njegovi hčerki, druga generacija, pa s slovenskimi geni živita čisto polno in zadovoljno kivijsko življenje.

»V vseh dolgih štiridesetih letih, razen mojega nečaka Francija, nisva imela nikoli in nikdar nobenega Slovenca v hiši. Sedaj vas je pa polna hiša. Kar ne morem dojeti!« pravi Stanko in vzame, mislim da že tretjega Red Liona; seveda tudi mi ne ostanemo brez njega.

Ivanka pa:

»Saj drugače skoraj nič ne pije, veste, zaradi srca, ampak danes ga je čisto ven vrglo. Ja, saj je tudi mene. Šest Slovencev v hiši, o joj, o joj! Sicer imava kar mnogo obiskov. Tudi Slovenci od blizu in daleč niso redkost. Ampak to ni to, tudi oni so zdomci, vi ste pa tisti čisto ta pravi. Kar vonjam Dravo in pohorske smreke in ko poslušam Anko (tudi Anka je namreč mariborske sorte, op pisca), se mi zdi, da sem doma.«

»Tako, ženske naj doma klepetajo in imejo mir

pred nami. Mi pa gremo v moj klub Cosmopolitan, na še kakšen pirl!«

Kar dolgo v noč ostanemo gostje kluba. Stanko nam slika svojo preteklost in sedanost. Ko govori o Novi Zelandiji, je ves vznesen in hudo mušen. Še posebej na račun Kivijev, o katerih očitno nima najlepšega mnenja:

»O, to so gospodje, Angleži z napako. Radi bi lepo in dobro živeli, a delati se jim ne ljubi preveč. Če tukaj ne bi bilo nas, drugih Evropejcev, to ne bi bila tako bogata dežela. Kiviji so pač Kiviji. Sicer je pa tu vse v znamenju kivija: kivi je sadež, pa žival, pa denar in pokrajina, pa reka in ljudje, športni klubi. Brez kivija ni tu ničesar. Tako da pravzaprav sploh ne vemo, kaj je prvotna beseda za kivi. Posebno poglavje so pa Maori. Vedno bolj vzdigujejo glave in hočejo nazaj, kar jim je bilo vzeto. Vaša denacionalizacija po štiridesetih letih ni noben problem. Ta naša, ta je hudič. Maori po 200 letih hočejo sedaj nazaj zemljo, ki so jim jo vzeli Angleži. Država je čisto zmedena in vlada ne ve, kaj bi.«

Ko se Stanko vrne v svojo preteklost, postane nekako zamišljen in otožen:

»Ja, ne vem kako se bi obrnilo, če bi mi takrat tisti rudniški referent odobril stanovanje. Poglejte, a ni čudno, zaradi volje enega človeka se mi je izgleda vse to dogodilo. Zaradi tega nikoli nisem bil jezen na Slovenijo oz. sistem, v katerem ste živeli. Tudi odšel nisem zaradi tega, kaj pa vem, preprosto sem šel. Ja, seveda bi še kdaj rad sedel na klopi pred črnjansko cerkvijo, ali pa šel v nedeljo proti Šmelcu, tudi do Bricmana bi še zmožel. Saj sem pred osmimi leti še vse obhodil. V Podpeci je bilo vse rudniško še na svojem mestu. Točno sem se še spomnil mesta, od koder sem šel v partizane. Tudi našo pot, ko smo bežali čez mejo, sem videl. Sicer bolj v mislih kot zares. Misli nanjo ostajajo in jok mojih otrok tam visoko zgoraj v snežnem metežu Pece. Veste, saj pravzaprav mi za ničemer ni žal, kar sem storil v življenju. Ampak nekatere stvari bi pa mogoče danes le drugače naredil.«

Pri tem utihne in se očitno globoko zamisli. Mi pa si ga ne predrzno vprašati, kaj bi to bilo. To bo ostala skrivnost za vedno - in prav je tako!

Sedaj, ko je bilo že malo prepozno, smo se začeli bati za njegovo srce. Njegova zgodba pa je segla v naša srca. Ta večer smo se v Novi Zelandiji kot turisti in gostje zelo, zelo dobro počutili; a v rahli pivski omotičnosti smo bili nadvse zadovoljni, da se bomo, ko bo vse to lepo za nami, vrnil v deželo, kjer bomo lahko zapeli: Prijatli, obrodite so trte...

Ko sem legel v posteljo, so mi v glavi še dolgo odmevale Stankove besede: »Vi ste nama naredili najlepši Božič v najinem življenju!« Te besede odmevajo v meni še danes.

Marijan Lačen

Ta stran je (izjemoma ljubiteljsko) namenjena predvsem ribiškimi somišljenikom in

Ribištvu Ravnjak z Dravograjske ceste 66 v Dravogradu.

Telefon: 02 87 20 316 in 02 87 20 317, faks: 02 87 20 318, gsm-u: 041 752 494

Pameten ribič ne začne ribolova v Dravi, temveč v Dravogradu z izborom dobre opreme.

Vsi koroški vodotoki vodijo v Dravo, poti ribičev, lovcev in lokostrelcev v novo prodajalno z vso potrebno opremo Ravnjak na Mariborski cesti v Dravogradu.

BREZ SLADKORJA

Toliko vrst rib je, a samo dve vrsti ribičev. Eni lažjejo na veliko, drugi o velikih.

Enim vsako delo nedeljo, drugim vsaka nedelja delo najde.

Tudi vegetarijanci vedno najdejo kost za glodanje.

Da opravi svoje delo, mora tudi nesreča imeti srečo.

Morda nam bo lažje kuriti kostno moko, ko bodo gorele cele črede.

Če bi prašiči lahko glasovali, se bi vsi izrekli za vegetarijanstvo.

SREČNEŽ

- Ali veš, kateri trgovec na Koroškem je trenutno najbolj zadovoljen?

- Prodajalci pri Merkatorju, ker bodo kmalu lahko v službi tudi v nedeljo?

- Ne, Jože Ravnjak, ker ima končno dovolj veliko prodajalno, da lahko ribiči v njej brez nevarnosti za razstavljeno robo kažejo, kako velike ribe so ujeli.

NITI NAHOD JI NE POMAGA

- Katri pa niti najhujši nahod ne more pomagati.

- Zakaj tako misliš?

- V nos ji gre, da se je zet hvalil, da je najboljši paznik v zaporu, zdaj je pa ugotovila, da mu vsake toliko časa eden uide, še bolj pogosto pa jih nekaj spusti.

RAHLO ZLOBNO

Cenjene kupce obveščamo, da lahko v prihodnje lažjejo v naši novi prodajalni. Ribištvo Ravnjak.

IZ NAJBOLJ DOMAČEGA LOGA

Žena me zatira. Nekaj mi manjka. Razen las, zob, zdravja in malo pameti, seveda. Zato sem ji nakazal, da se bom začel ukvarjati z lokostrelstvom. Resno, čeprav le za zabavo. In sem takoj dobil praktičen nasvetek, da naj naročim, da mi nakazujejo plačo direktno v prodajalno Ribištva Ravnjak. Praktična žena, praktični nasveti.

NAGRADNO VPRAŠANJE

Dve črki zamenjajte z dvema drugima (enakima) in dobili boste misel popolnoma drugega pomena! Levica ni levica, kot desnica ni desnica.

Rešitve pošljite na uredništvo Prepiha in izžrebanega reševalca čaka knjižna nagrada.

PRIPIS AVTORJA: Ker do sedaj še nihče ni poslal pravilne rešitve, mislim, da so najmanj tri možnosti: da ne znate, ne upate ali pa so vprašanja brezvezna. Kaj bo, Korošci?

IZPOD KLOBUKA

Ribe, ki pobegnejo, so ***

vedno večje od ulovljenih. Dobra laž je zlata vredna.

Laž ima kratke noge, Za narodov bla-bla-bla-

ribiška laž dolg rep. blagor.

Če si ne boš obrusil jezika, Tistim, ki si ne upajo, je

si boš pete. vse prepovedano.

Hudič se rad predstavlja Nič ti bolj ne podaljša

kot angel. praznikov kot slab alkohol.

DROBNA ZAPAŽNJA

Časi se spreminjajo. Nekoč smo imeli neko Vido, Pepco ..., ki so se borile za pravice žensk, danes to enako uspešno počnejo Vera, Tea ...

Za sprejem v Evropo je idealen trenutek. Tako dobre »ritolizniške« ekipe ne bomo imeli nikoli več.

Ne sprašujte me, zakaj bom poslej pustil eno izmed naših političnih strank pri miru. Na pogrebe nikoli nisem rad hodil.

Nadškof Rode je izjavil, da čuti odgovornost za slovenski narod. Verjamem, da primerjava ni primerna, vendar se takšnih odgovornosti bojim, odkar vem, da je Hitler čutil odgovornost za vso Evropo.

IZ ŽIVLJENJA KLUBA KOROŠCEV LJUBLJANA

Pomladni večer kot okvir uglasbene poezije dueta Ex anima

Piše: Renata Picej

KKL napoveduje:

V mesecu maju sta na programu dva izleta:
12. maja - izlet v Belo krajino

19. maja - petdnevni izlet v Kopenhagen

Informacije in prijave na sedežu kluba KKL,
Večna pot 11 v Ljubljani,
ali po tel.: 01/256-17-23

Redna mesečna srečanja Kluba Korošcev Ljubljana (KKL) vnašajo v življenje Korošcev v Ljubljani radostne trenutke druženja in doživljanja. Vedno znova se v klubu, pod vodstvom njegovega predsednika mag. Janka Araha dogajajo stvari, ki popestrijo vsakdan Korošcem, nemalokrat pa še komu, ki se v bližini doganja, v prostorih Restavracije Turist, mudi po svojih opravkih.

Prvi četrtek v aprilu je bil posvečen nastopu dueta **EX animo** iz Slovenj Gradca. Duet, ki s svojo poezijo in glasbo že dolgo ne navdušuje zgolj lokalnega okolja, je ljubljanske Korošce navdušil in presenetil. Pesmi z naslovi, kot: »Sončna nedelja«, »Srečanja z Venero«, »Slaba vest«, »Moj kamen«,... so tako samosvoje in posebne, predvsem pa polne odsevo življenja slehernika med nami, da se prav vsak poslušalec lahko živi v sporočilo besedila in se zlahka prepusti ubranim zvokom glasbe.

Kitara in klavir predstavljata polnokrvno, z barvo in zvokom podkrepjeno kuliso časa, sredi katerega znajo presledki tišine spominjati na trenutke iz za zvočnega zidu. Zato se tudi ob stavku zapisanem na »neobvezni informaciji«, sicer pa promocijskem letaku dua.: »Ali slišiš tišino, kako prebija zvočni zid?«, ujameš v dejstvu, da mlada glasbenika, **Valentina in Blaž Prapotnik**, s svojim delom iščeta elemente, ki znotraj prostora posredujejo pozitivne občutke in stremita k posredovanju užitek izven znanega. Beseda in zvok, ujeta v enkratno, avtorsko stkan vzorec pozivne energije, sta kot kri, kot nit življenja ali sled, spredena zgolj zato, da posredujeta lepoto. Lepoto zunaj nas za uravnavanje lepote v nas samih. Tiste lepote, ki posreduje ravnovesje in zadovoljstvo, prenekaterikrat iz različnih razlogov vrženega s tečajev...

Sicer pa Ex animo, duet za muziciranje, predstavlja pesmi kot recital »ozvočene poezije«. Izvaja avtorsko glasbo in songe ob spremljavi klavirja in kitare, občasno pa tudi ob flauti in bobnih. Ob tem je Blaž Prapotnik tudi urednik Odsevanj, koroške revije za leposlovje in kulturo. Revija izhaja običajno dvakrat na leto, izdaja pa jo ZKD, Literarni klub in Založba Cerdonis iz Slovenj Gradca.

Kultura:

POSMEHLJIVA KNJIGA O SLOVENJEGRAJSKI LIKOVNI SCENI

Prešernova družba v Ljubljani je letos izdala kratek **roman Frančka Rudolfa** HARMONIKA IN KAVKA. V njem je pisatelj na humoren način obdelal številne stare anekdote iz življenja slovenjegrajskih likovnih umetnikov in njihovih mecenov izpred nekaj desetletij. Če vemo, koliko je v tem svetu medsebojnih zavisti in natolcevanj na eni strani, junaških popivanj pa na drugi, ne preseneča, da se s časom nabere bizarnih zgodbic za celo knjigo.

Rudolf je svojim junakom zaradi lepšega sicer spremenil imena, pustil pa jim je njihove poklice, zato jih bo domačinom lahko prepoznati. Nastopajo Mile Mikec, kipar in zapeljivec mladih deklet, Tugo Turel, slikar samouk, ki ima atelje kar na svojem delovnem mestu v prosekuri mestne bolnišnice, sicer pa igra na harmoniko in razen mrličev slika udomačeno kavko. Župnik in

amaterski muzealec se piše kar Coklič, slikar in Turelov mentor je Slejko, direktor bolnišnice pa je doktor Špegelj. Žene in ljubice nastopajo samo z imeni.

Roman je posrečena mešanica resničnega in izmišljenega. Osebe so seveda tipizirane, pogosto kar karikirane. Sodbe o umetniški vrednosti del drug drugega so večinoma uničujoče, Cokličev muzej je »zbirka kiča« itn. Klafanja in seksa je obilo, sploh je knjiga nabita s pikantnostmi, ki se jim proti koncu pridruži še kup nenadnih smrti.

Pretiravanje je toliko, da že malo bolj izkušen bralec kmalu ugotovi, da gre za posmeh, ne za posnetek realnega življenja. Dobre satire so med drugim že uvodno poglavje, v katerem ravnatelj likovne galerije v mariborskem zaporu arestantom predava o likovni umetnosti: takšna

je debata komisije o (ne)primernosti za sprejem Tuga Turela v Društvo slovenskih likovnih umetnikov, pa zaključno poglavje o otvoritvi nove slovenjegrajske Galerije likovnih umetnosti.

Rudolfov roman je spretno napisana, zelo berljiva in zelo posmehljiva knjiga o slovenskem provincializmu in megalomanstvu na področju likovne umetnosti. Proti morebitnim ugovorom ali celo protestom užaljenih krajanov in prizadetih občudovalcev Tisnikarjevega dela pa se je pisatelj zavaroval že na začetku, kjer je napisal: »Senzacionalne apokrifne zgodbe, kakršne so zlonamerno razširjali slikarji in drugi umetniki o mednarodno priznanem slovenjegraškem samouku in njegovih prijateljih v petdesetih in šestdesetih letih in še kasneje, včasih iz zavisti, včasih iz občudovanja.«

Marjan Kolar

IN MEMORIAM

DR. JANEZ BRATINA

V spomin doktorju Janezu Bratini, našemu prijatelju, znancu, kolegu v občinskem svetu, velikokrat tovariškemu razsodniku in dobrohotnemu svetovalcu, je seveda težko v nekaj stvkih strniti vse tisto, zaradi česar smo ga poznali in resnično cenili.

Janez Bratina, diplomirani inženir elektrotehnike in doktor metalurških znanosti, je s svojim izjemnim strokovnim znanjem, širino duha in njemu lastno odličnostjo bogatil naše življenjsko okolje in prispeval k razvoju slovenskega železarstva, v katerem je predstavljal nesporno avtoriteto. Njegovo delo predstavlja pomemben doprinos k zagotavljanju trajnostnega in celovitega razvoja, kot edine možne poti prihodnjega razvoja Slovenije in naše občine.

Ob osamosvojitvi Slovenije se je dr. Bratina kot Slovenec in prepričan demokrat zavedal usodnosti takratnih dogodkov. Z vso odgovornostjo se je aktivno vključil v gibanje za demokratizacijo in osamosvojitve Slovenije. Kot prepričan demokrat je želel v okviru demokratičnih ustanov in demokratičnih instrumentov zagotavljati sprejem strokovno utemeljenih in preverjenih rešitev. Za doseganje teh ciljev je bil pripravljen tudi marsikaj zastaviti. Svoje politično delovanje je razumel izključno kot pot za sprejemanje tistih odločitev, ki bodo bogatile ter izboljševale naše življenje in okolje. Včasih ga, na žalost, nismo razumeli.

Kot doktor tehničnih znanosti Janez Bratina ni bil

nikoli ozko tehnično usmerjen. Kot človek širokega pogleda na svet in odgovoren intelektuallec se je z njemu lastno načelnostjo vključeval v reševanje razvojnih problemov v našem širšem in ožjem okolju. Čeprav je skoraj vso svojo poklicno pot preživel v gospodarstvu, nikoli ni podcenjeval ali pa zanemaril pomena družbenih dejavnosti v občini. Zato je bil tudi vedno vnet zagovornik nadaljnega razvoja in obstoja dejavnosti in zavodov na področju kulture, šolstva, športa...

Spominjamo se ga kot človeka, ki je v trenutkih, ko smo bili v največjih dilemah, s svojo preudarnostjo in občutkom za reševanje problemov vedno znal najti pravo pot in jo predstaviti - preprosto, jasno, dosledno. Sprejemali smo njegove predloge, ker smo ga cenili kot človeka, ki je tudi sam znal ceniti druge. Svoje mnenje je vedno trdno argumentiral, nikoli ni govoril na pamet... Če pa je videl, da bo potreben kompro-

mis, je bil prav on tisti, ki je navadno prvi našel rešitev. Prepričevati in utemeljevati le z argumenti, nikoli z žaljivimi besedami ali kakršnemkoli podcenjevanju sogovornika, je bilo njegovo nikoli prekršeno vodilo.

Spominjamo se ga kot načelnega, če je bilo potrebno tudi trmastega sogovornika, kadar je šlo za temeljne prvine medčloveških odnosov. Predvsem pa je bil dober človek in demokrat - velik zagovornik tistih načel v političnem in družbenem življenju, ki so našle svoj razmah v samostojni državi Sloveniji in temeljijo na osnovah evropske demokracije in na načelih enakopravnosti v političnem življenju.

Tak je bil dr. Bratina med nami, občinskimi svetniki in strankarskimi kolegi. Drugim, svojim domačim in sodelavcem na delovnem mestu je zagotovo znal pokazati še mnogo svojih dobrih človeških lastnosti ter strokovnih kvalitet, ki pa smo jih žal zgolj slutili. Žal, ker se od njega ne bomo mogli več učiti.

Ob smrti dr. Janeza Bratine se boleče zavedamo, da je to nenadomestljiva izguba za stranko in svetniško skupino LDS, za občinski svet, občino Ravne na Koroškem, slovensko železarstvo in za stroko, k razvoju katere je bil pripravljen še veliko prispevati. Predvsem pa je to neprecenljiva izguba za njegovo družino, sorodnike in prijatelje, katerim v imenu občinskega odbora LDS tudi ob tej priložnosti izražam globoko in iskreno sožalje.

Vilko Černovšek

RAVENSKI METAL IMA LASTEN ČASOPIS

V začetku aprila je ravensko podjetje Metal izdalo prvo številko lastnega internega informativnega časopisa z začasnim naslovom **Metal**. Ta dogodek ob bogati tradiciji tovarniškega tiska na Ravnah sicer ne bi bil kaj posebnega, če ne bi bila ta prva številka po eni strani izredno lepa na pogled, po drugi strani pa ne bi postavljala nekaj vprašanj širšega pomena. Toda pojdemo po vrsti.

Tisk je barven, imenitna oprema postavlja Metal ob bok najboljšim reklamnim publikacijam v Sloveniji. To niti ni čudno, saj je večino fotografij prispeval vodilni koroški fotograf Tomo Jeseničnik.

Vsebina je bliže običajnim standardom. Razložen je strateški razvoj podjetja, predstavljeno pozitivno poslovanje v lanskem in v začetku letošnjega leta, pridobljeni certifikat sistema ravnanja z okoljem ISO 14001 ter politika Metala na tem področju, predstavljene so enote za gospodarjenje.

Namen časopisa, ki naj bi izhajal četrtletno, je:

- informiranje zaposlenih o aktualnem dogajanju
- spodbujanje k boljšim medsebojnim odnosom med zaposlenimi
- spodbujanje zaposlenih k še večji poslovni uspešnosti in pripadnosti podjetju
- izboljšanje medsebojnega komuniciranja
- dvig organizacijske kulture.

Nastanek novega časopisa razen povedanega pomeni še, da se je Metal poslovil od obdobja izgub, po katerih je javnost v preteklosti poznala družbe v okviru Slovenskih železarn, in stopil na pot lastnega razvoja. Na širšem področju informiranja znotraj še vedno skupnega plota nekdanje Železarne Ravne pa so se s tem odprla **naslednja vprašanja**:

- Ali bo podjetje Stroj in tehnološka oprema sledilo zgledu Metala in bomo tako na Ravnah kmalu dobili še en nov tovarniški časopis?
 - Kako se bodo na izziv odzvala podjetja Noži, Oprema in Energetika?
 - Kakšna bo v prihodnje vloga Informativnega fužinarja in Novic, ki so doslej mesečno poročale o dogajanju v vseh naštetih podjetjih?
- Ni dvoma, da bodo dediči Železarne Ravne vprašanje informiranja rešili na najboljši možen način, čeprav bo na odgovore morda treba še malo počakati.

Marjan Kolar

NOGOMETAŠEM POLENE ČETRTI NASLOV

Lani naslov Kremenčkovim iz Pameč, letos **Poleni Interkonzumu** iz Mežice. Korošci premoremo kar nekaj kakovostnih malonogometnih ekip, ki se redno vključujejo v ligaška tekmovanja na področjih Mežiške, Mislinjske in Dravske doline. Od teh so kar štiri nastopile aprila letos na turnirju končnice jubilejnega 10. tekmovanja za slovenski revialni pokal 2001 (igralci nad 32 let starosti) v Voličini v Slovenkih gorinah. Na sklepni turnir so se uvrstile po predhodnih izločilnih tekmovanjih uvrstile ekipe Polene,

Kremenčkovi, Lispo Ravne in TAB Črna. Med devetimi ekipami so letos na turnirju v Slovenskih gorinah slavili nogometaši Polene Interkonzuma, ki so med drugim bili doslej že trinajstkrat prvaki medobčinske lige malega nogometa na področju Mežiške doline. Tokrat so si naslov prvaka Slovenije priborili že četrtič. Predtem so osvojili tri lovorike, v letih 1995, 1998 in 1999, lanskoletna krona je pripadla Kremenčkovim, letos pa so državni prvaki znova postali Polenčani, ki so igrali v postavi: Garbus,

Mencinger, Korasa, Mlinar, Šumnik, S. in B. Trdina. Drugi so bili Kremenčkovi, tretja pa ekipa mariborske Jurane. Preostali dve koroški ekipi Lispo Ravne in TAB Črna, sta na omenjenem finalnem turnirju izpadli v predtekmovanju. Za najboljšega vratarja na turnirju so proglasili Ferda Matavža iz ekipe Kremenčkovi, najboljši igralec je bil Stane Trdina, najboljši strelec pa njegov brat Boris Trdina (oba Polena). Najboljši igralec celotnega letošnjega prvenstva je bil Stane Trdina, najboljši vratar pa Matavž. I. M.

Uspehi koroških odbojgarskih ekip na letošnjih srednješolskih in osnovnošolskih prvenstvih

TRIJE NASLOVI V VETRINAH KOROŠKIH ŠOL

Ne zgodi se tako pogosto, da bi šolske ekipe z nekega območja »požele« tako imenitne uspehe v kakem športu, kot se je to primerilo aprila letos. Namreč, na zaključnih turnirjih državnega prvenstva v odbojki je med srednješolskimi ekipami pri fantih zmagala Gimnazija Ravne, med osnovnošolskimi pa sta naslov osvojili mežiška šola pri fantih in OŠ Franja Goloba s Prevalj pri deklicah. K izjemnemu uspehu teh treh ekip sta z osvojitvijo naslova vice prvakov dodali svoje še ekipa dijakinj Gimnazije Ravne in učenke OŠ Črna.

Ti uspehi so povezani z dobrim delom v vseh devetih klubih koroške regije, ki nastopajo v slovenskih ligah. So plod sodelovanja med klubi in šolami, katere po zaslugi njihovih vodstev kažejo precejšnjo razumevanje za dejavnost njihovih učencev in dijakov v odbojgarskem športu, so pa tudi nagrada za marljivost športnih pedagogov, ki povečini prizadevno delajo in ustvarjajo v obeh sredinah. Na Koroškem smo ponosni na rezultate, ki jih dosegajo naši odbojkarji in odbojkarice in prav zadnji trije naslovi in dva druga

mesta naših ekip kažejo, da bogata tradicija tega športa zagotovo še vrsto let ne bo zamrla. Kajti, rojevajo se nove in nove generacije.

Dijaki ravenske gimnazije, ki jih je vodil športni pedagog Adi Urnaut, so zmagali na finalnem turnirju srednješolskega prvenstva v Ljubljani, kjer so za najboljšega igralca proglasili Jakoba Merkača, najboljši podajalec pa je bil Savo Radženič (oba Gimnazija Ravne).

Med odbojkaricami so zmagale Novogoričanke, ki so v finalni igri za 1. mesto premagale igralke Gimnazije Ravne, katere je vodila športna pedagoginja Darinka Žerdoner.

Zaključna osnovnošolska turnirja za državno prvenstvo v odbojki sta bila v Mežici za fante in v Črni za dekleta, kjer sta se tamkajšnji osnovni šoli izkazali z odlično organizacijo. V Mežici so med štirimi ekipami prepričljivo zmagali igralci **domače šole**, ki so premagali vse nasprotnike. Priznanje za najboljšega igralca turnirja je prijel domačin Jure Ivartnik.

V Črni, na finalnem turnirju deklet, je naslov zaslužno pripadel **odbojkaricam prevaljske šole**, varovankam športnega pedagoga Štefana Peršaka, ki so dobile vse tri tekme. Drugo mesto so si priigrale Črnanke, tretje so bile igralke OŠ Ljubljana Vič in četrto OŠ Toneta Čufarja z Jesenic. Posebni nagradi so podelili najboljši igralci Mojci Petrič in najboljši podajalki Aleksandri Jovič (obe OŠ Franja Goloba).

Ivo Mlakar

Hiroshi Shirai

SEMINAR TRADICIONALNEGA KARATEJA

Po štiriletnem premoru prihaja v začetku meseca maja (5.-6. maj) v Slovenijo, natančneje na Ravne na Koroškem, sloviti japonski mojster Shotokan tradicionalnega karateja Hiroshi Shirai, nosilec črnega pasu 9.Dan, ki je s svojim samooobrambnim pristopom postal najuglednejši svetovni učitelj in praktik tradicionalnega karateja. Velik mojster bo s svojim načinom poučevanja karate večšin in športa, kate, kate bunkai, kime waze in demonstracijo

zagotovo navdušil številne udeležence, ki jih organizator, Karate klub Ravne v sodelovanju z Zvezo tradicionalnega karateja Slovenije, pričakuje iz Slovenije, Italije, Hrvaške in Avstrije.

Prav tako v mesecu maju mladi koroški karateisti odhajajo v Italijo na prvenstvo otrok v tradicionalnem karateju oz. tim. Pokal Topolino. Na prvenstvu, eden izmed glavnih sponzorjev je sloviti Walt Disney, se vsako leto zbere preko 2500 otrok iz vse Evrope, na lanskem pa so naši mladi karateisti dosegli izjemen uspeh. V reprezentanci Slovenije je 26 mladih, od tega kar 14 iz Koroške. Na tekmovanje se mladi pripravljajo že od marca, ob dobri pripravljenosti, podpori staršev, sponzorjev in klubov ZTKS se tudi letos pričakuje dobri rezultati (bt)

schiedel[®]

Vedno na vrhu!

EKO DIM

Prežihova 17

Ravne na Koroškem

**POOBLAŠČENI IZVAJALCI
ZA SANACIJO DIMNIKOV**

TEL.: 822-13-39, 822-09-52

Le pravi Schiedel dimniki
imajo odtisnjen zaščitni znak

schiedel[®]

SOS. partner

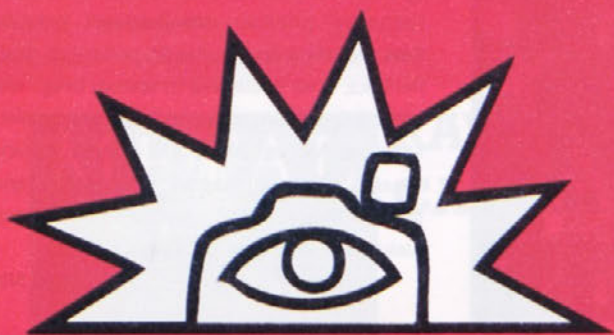
certificirani izdelki

**10 - 30
letna garancija**

- laserska tehnika varjenja;
- globoko viečeni priključki;
- kvalitetna pločevina;
- enostavna montaža;

izkušnje imajo prihodnost

STROKOVNO DO ČISTEGA OKOLJA

**FOTO
STUDIO**

OCEPEK

Partizanska c. 2
2390 Ravne na Kor.
tel. 02 82 15606

KRONE

PRVI MAJ V MORAVSKIH TOPLICAH

Ugodna ponudba v KRONE

6 dni , 5 x polpenzion, 1 x svečana večerja z živo glasbo,
(od 27. 04. do 02. 05. 2001).

cena samo: 22.000 SIT !

Cenik ponudbe:

1. 4. do 1.10.2001

julij in avgust

5 dni z zajtrkom	11,500 sit + TT	12,500 sit + TT
5 dni polpenzion	16,000 sit + TT	17,500 sit + TT
7 dni z zajtrkom	15,500 sit + TT	17,500 sit + TT
7 dni polpenzion	22,500 sit + TT	24,500 sit + TT
7 dni bivanja z možnostjo kuhanja	9,000 sit + TT	10,000 sit + TT

Rezervacije:

Tel.: (02) 526 1434 ali (02) 548 1646

gsm: 041 404 648

Koroške kegljaške ekipe uspešno končale letošnjo sezono

»GRADBINKE« ČETRTE, »ELEKTRIKARJI« ŠESTI

31. marca je bilo sklenjeno tekmovanje v vseh slovenskih kegljaških ligah. Koroško kegljanje je v tej sezoni poželo največje uspehe doslej, kar se ekipnega dela prvenstva tiče.

V 1. A državni ligi sta nastopili moška ekipa **Elektrarne Dravograd** in ženska **Gradnje IGEM** iz Slovenj Gradca. Dravograjška vrsta je dosegla na koncu prvenstva 6. mesto, kar je najboljša uvrstitev te ekipe doslej, čeprav po prvem delu ni kazalo tako.

»V jesenskem delu smo dosegli tri zmage, proti Proteusu iz Postojne in trboveljskemu Rudarju doma, toda nadvse pomembni sta bili za nas dve osvojeni točki v Slovenskih Konjicah. Pred prvenstvom smo se okrepili z bivšim kegljačem Fužinarja in Slovenj Gradca Danilom Vovkom, ki pa se je v času obmorskih priprav težje poškodoval, to pa se je poznalo, saj prave zamenjave zanj nismo imeli. Šele sredi drugega dela se je Vovk znova vključil v treninge in s svojimi nastopi motiviral soigralce, ki so zlasti v končnici prvenstva pokazali odlične igre,« pravi trener dravograjških kegljačev **Milorad Markovič**, ki je tudi mednarodni kegljaški sodnik.

V zadnjih petih nastopih so »elektrikarji« osvojili kar 8 točk, po zmagah nad Jeseničani, Konjičani in Log Steinelom iz Kranja na »domačem« kegljišču na Ravnah ter v Celju proti Cestnemu podjetju. Za Dravograjčane so v tej sezoni nastopili: Silvo in Vojko Belaj, Slavko Hanžekovič, Rajko Podojsteršek, Stojan Fišer, Marko Vezovnik, Danilo Vovk, Milan Črnko in Tone Drevenšek.

Še z vidnejšo uvrstitvijo se lahko pohvalijo kegljačice slovenjgraškega kluba, ki so bile četrte. Da je čelna pozicija na razpredelnici rezervirana za 9-kratne državne prvakinja, ekipo Miroteksa Celja, se je vedelo že naprej. Tudi kegljačice kranjskega Triglava so sodile med favoritinja, za visoko mesto pa so poleg ekip Adrie iz Ankaranu in Prosola iz Ljubljane napovedovale tudi varovanke Ivana Goričana, ki slovenjgraško ekipo

vodi že domala dve desetletji:

»Naš optimizem smo gradili na tem, da smo imeli solidno ekipo, sestavljeno iz devetih igralk, katero je pred novo sezono okrepila še Mariborčanka Irena Pihlar in da smo v generalnem pokrovitelju podjetju Gradnje IGEM imeli dostojnega partnerja. Že po prvem delu smo s petimi zmagami in štirimi porazi pristali na 4. mestu, nato spomladanski del pričeli izjemno dobro in bili nekaj časa celo tretji. Žal so dekleta ob koncu prvenstva malce popustila. S tremi porazi, v gosteh v Izoli in v Cerknici ter doma proti drugouvrščenim kegljačicam Triglava, smo si malce poslabšali položaj. Kljub temu je 4. mesto naša najboljša uvrstitev doslej. Predtem smo bili že dvakrat peti in po enkrat šesti in osmi,« poudarja **Ivan Goričan**.

Velja omeniti, da so kegljačice Gradnje IGEM letos dosegale izvrstne rezultate, zlasti na kegljišču v Slovenj Gradcu, kjer so kar nekajkrat popravile klubski rekord. Najboljše rezultate je dosegala Majda Repanšek, ki je tudi rekorderka slovenjgraškega kegljišča z natanko 500 keglji. Sicer pa so v tej sezoni za klub nastopale: Darinka Verhovnik, Nada Žvikart, Majda Repanšek, Nada Korbus, Irena Pihlar, Pavla Garb, Mojca Branc, Janja Kumer, Pavla Garb in Erika Hartman.

Obe Korotanovi ekipi sta v sezoni 1999/2000 osvojili naslova prvakov 2. lige in se preselili v 1. B ligo. Načrt, zagotoviti si obstanek v ligi, so oboji v celoti izpolnili. Celo več, moška ekipa,

katero je v jesenskem delu treniral Igor Banko, je, čeprav novinec v višjem rangu tekmovanja, kar lep čas kandidirala za naslov prvaka. Prvo mesto, ki so ga osvojili kegljači Litije, je bilo za Prevaljčane izgubljeno v zadnjih krogih, ko so bili poraženi na gostovanjih v Ankaranu in Hrastniku. Prehitela jih je tudi ekipa Calcita Kamnika Domžal in tako so kegljači Korotana pristali na še vedno odličnem 3. mestu. Za ekipo so nastopili: Bojan in Toni Golob, Franc Žagar, Franc Medvoz, Vinko Sonjak, Zvone Franc in Ivo Mlakar.

Ženska ekipa Korotana je osvojila 7. mesto med desetimi ekipami, potem ko je kar nekaj časa kazalo, da se bodo le težko rešile izpada. V začetku so nanizale kar šest porazov zapored in mnogi so Prevaljčanke že odpisali. V drugem delu sezone je bilo bistveno boljše. Majda Verbole, Ivanka Sabljar, Betka Saberčnik, Darinka in Petra Petek, Mojca Drofelnik ter Marija Predikaka - Jež, so kar v nekaj tekmah prekosile same sebe in z odličnimi rezultati in novimi klubskimi rekordi dosegale zmage na kegljišču Družbenega doma na Prevaljah.

V 2. ligi - vzhod smo Korošci imeli dva predstavnika, **moško ekipo Slovenj Gradca**, ki je osvojila 3. mesto in **kegljače Fužinarja**, ki so bili deseti oz. zadnji. Kegljaci Slovenj Gradca so se pod vodstvom Ladislava Horvata kar nekaj časa potegovali za vodilno pozicijo in uvrstitev v 1. B ligo. Nekaj krogov pred koncem prvenstva so celo držali 1. mesto, skupaj z ekipo Nafta iz Lendave, nato pa s tremi porazi v zadnjih tekmah zapečatili svojo usodo. Z neuspehi doma proti drugi ekipi Konstruktorja in v gosteh z Litijo II. in Rolo Sternadom, so dali možnost konkurentom in Radenska ter Nafta sta slovenjgračane prehiteli. Fužinarjevi kegljači so osvojili le tri skromne točke in zavzeli zadnje mesto na razpredelnici. Ker v vzhodno 2. ligo iz 1. B ni izpadel noben klub, bodo tudi v naslednji sezoni tekmovali med drugoligaši.

Ivo Mlakar

NOVI USPEHI MLADIH PLAVALCEV

Tako kot vsak mesec, so nas tudi v mesecu aprilu z rezultati razvajali mladi plavalci Fužinarja. **Damir Dugonjič**, Lovro Šuler in **Iztok Martinčič** so se v začetku meseca v Celju udeležili priprav reprezentance Slovenije in v okviru le teh tudi velikonočnega mitinga. Na mitingu, na katerem je sodelovalo 500 plavalcev iz štirih držav, je Dugonjič zasedel tri druga mesta (100m prstno, 100m prosto in 200m mešano), prav tako je plaval v zmagovalni štafeti Slovenija 1. drugi mesti sta zasedla Šuler na 100m hrbtno in Podojsteršek na 100m delfin. Uspeh plavalcev trenerja **Matije Medveška** je dopolnila mešana štafeta Fužinarja (Kaja Sonjak, Jan Pori, Gabrijela Golob, Danijel Kačič), ki je v kategoriji mlajših dečkov/deklic zasedla tretje mesto.

Dugonjič, Šuler in Martinčič se bodo konec meseca udeležili močnega mitinga v Luksemburgu.

Mlajši dečki in deklice so bili uspešni tudi na mitingu Ježek, ki je potekal v Ljubljani. Med 180 plavalci v seštevku štirih disciplin (25m hrbtno, prstno, delfin in prosto) je med mlajšimi dečki (letnik 92) zmagal **Rok Sagmeister**. V kategoriji mlajših deklic (letnik 91) je v seštevku štirih disciplin (50m hrbtno, prstno, delfin in prosto) **Gabrijela Golob** osvojila peto, **Lea Kos** pa osemnajsto mesto. Priznanje za najmlajšega udeleženca mitinga je dobila šestletna plavalka Fužinarja, **Tea Štaleker-Lekše**.

(bt)

FRANC JAMNIK, PD. DULAR, 70 LET

Ko bi vsak Dular živel 70 let, tako kot naš sedanji sedemdesetletni jubilar Franc Jamnik, bi se jih zvrstilo v teh 832 letih, ki so minula od leta 1169, ko se je prvič zapisalo ime Dularjeve gostilne, skoraj 12.

V nedeljo popoldne, 8. prila 2001, je bilo pri staroslavnem gostišču Dular prav posebno praznično in prijetno. Naš prijatelj, spoštovani Franc Jamnik, sedaj Dular v pokoju, je vesel in dobre volje praznoval svoj visok življenjski praznik, 70 let življenja. Ta enkratni jubilej v človeškem življenju je praznoval skupaj z ženo Urško, sinom Maksijem, snaho Ivico in vnukinjami Tanjo, Majo in Lejo, ki so mu še posebno pri srcu ter s svojimi ostalimi najožjimi sorodniki in prijatelji. Za enkratno pogostitev, za čudovito, prijetno počutje in splošno zadovoljstvo vseh povabljenih sta poskrbela Maksi in Ivica, sedanja gospodarja Dularjeve hiše. Za pravo presenečenje, za godbo, petje, šale, smeh in pravo, dobro voljo pa so poskrbeli »Štirje kovači«. Bilo je veselo. Bilo je lušno tako, da je čas vse

prehitro minil.

Franc Jamnik je bil rojen, 5. aprila 1931 leta pri kmetu Španželu na Gornjih Selah. Ni imel rožnate mladosti. Zelo zgodaj se je seznanil s trdim delom. Otrok številne družine je bil. Brez zemlje, brez svoje strehe nad glavo, brez premoženja. Otrok družine, ki si je služila svoj vsakdanji kruh s trdim delom, z golimi rokami. Bili so kočarji, najemniki, ki so se pogosto selili iz ene bajte v drugo. Pežel, Priteržnik, Ardev, na Selah in Kotljah so bile postaje na njihovi poti, preden so se po vojni ustalili in osamosvojili pri današnjem Jamniku, tedanji Ravnjakovi bajti v Kotljah na Brdinjah.

Skrben, priden, si je Franc že gradil lastno hišo na Šancah, na Ravnah na Koroškem, ko sta se spoznala z Dularjevo Pavlo, znamenito gostilničarko, lastnico daleč znane Dularjeve gostilne. Tako je Franc postal Dular. S Pavlo sta se ujela pri delu in dobro gospodarila. Ona je vodila gostinstvo, on kmetijstvo. Pri Dularju sta veliko uredila in postorila. Kmalu je bil hlev poln krav. Stekla je prireja mleka in svinjereja za domače potrebe. Dobro obdelano polje je obilno in pravilno gnojeno pričelo dajati sadove. Rodil se je sin Maksi, bodoči naslednik. Žal je smrt Pavle prišla mnogo prezgodaj in nepričakovano. Takrat je bilo za sedanjega sedemdesetletnika zares težko.

Ljudje so škodoželjno in skeptično govorili: pri Dularju je sedaj konec z gostilno. Franc tega ne bo zmogel. Toda zmotili so se, Franc je zmogel in uspel. Po smrti Pavle je bilo nekaj časa resnično hudo. Za vse je bil sam. Pomagal mu je le rajni Pavli. Toda rekel si je in se zaklel: »Če je bila lahko Pavla uspešna, zakaj tega ne bi mogel tudi jaz.« Zagrizel se je v delo in počasi je steklo. Seveda je najbolj steklo, ko je končal gostinsko šolo sin Maksi in je k hiši prišla Urška. Zdržati do tedaj pa je moral sam.

Danes je Dularjeva hiša nova, velika. Ni več stara gostilna, je hotel. Po njegovi zaslugi, predvsem pa po zaslugi sina Maksija je tudi nova Dularjeva gostilna vedno prijazna, gostoljubna, prav po stari slovenski navadi.

Franc je tudi pri svojih 70 letih tak kakor je bil. Kljub dejstvu, da že devet let hodi v bolnišnico na dializo, je dobre volje.

Rad pomaga, če je potreba. Je spoštovan mož, oče, dedek, ki obožuje svoje vnukinje: Tanjo, Majo in Lejo. Maja se uči igrati citre. Tudi dedeku je za praznik zaigrala nanje.

Franciju želimo, da ne bi kdaj pozabil, da mora vsak dan priti v gostilno med goste, da ga vidijo. Njegova navzočnost je poseben čar in mikavnost, brez katere bi pri Dularju nekaj manjkalo.

Rok Gorenšek

JOŽE CESNIK, - PETINOSEMDESET LET

Vsi ga dobro poznamo, vsi ga radi imamo; daleč naokrog poznanega direktorja nekdanjega Trgovskega podjetja »MESNINE« na Ravnah na Koroškem, JOŽETA CESNIKA, ki je pred kratkim praznoval svoj velik jubilej, 85 let življenja. Čeprav živi v svoji lepi hiši na Preškem vrhu v Kotljah, se je odločil za praznovanje v krogu svojih povabljenih, najožjih sorodnikov in prijateljev. Praznovanje je bilo v gostilni ROGINA v Podgorju

pri Slovenj Gradcu.

Naj o nagibih za praznovanje v Podgorju, spregovori slavljenelec sam:

»Prisrčno pozdravljeni vsi povabljeni! Sorodniki, prijatelji! Vsi, ki imam zelo rad. Vsi, ki vas zelo spoštujem! Danes v tej hiši Rogina v Podgorju praznujemo mojih 85 let življenja. Spominjam se, kako so me v to hišo leta 1920, točno pred 80 leti privedli, tedaj komaj pet let starega fantiča. Sprejeli so me za rejenca, saj sta mi leta 1919, ko je divjala pri nas španska gripa, umrla mama in oče. Sprejel me je gospod Anton Rogina. Veleposestnik, lesni trgovec in gostilničar.

Gospod Rogina se je poročil leta 1926. Takrat je bilo v Podgorju največje slavje, največja svečanost. Veliko število ljudi je bilo povabljenih. Vrstili so se številni govori in pozdravi. Moja naloga je bila, da na pragu hiše zaželim srečo mlado-

poročencema. Od vseh pozdravnih kitic, mi je zadnja za vedno ostala v spominu: »V blagostanju in sreči zemeljski, bodita dobrotljiva z ubogimi. Posebno pa prosim dragega stričeka in teticu: ne zavrzita revnega Pepija.«

Po končani učni dobi me je življenjska pot vodila v takratni Guštanj, sedaj Ravne na Koroškem. Zaposlil sem se v takratni Delavski mesariji železarne Ravne. Med službovanjem sem spoznal Miciko, sedaj mojo ljubljeno ženo. Poročila sva se leta 1947. Rodila in vzgojila sva fantka in deklico: Jožeka in Mirico. To je dokaz, da sva z Miciko že praznovala zlato poroko.

Vam vsem, ki ste se mojemu povabilu odzvali - prisrčna hvala.»

S prisrčnimi željami, za še mnogo, mnogo srečnih, zdravih let življenja našega dragega 85 letnega slavljence se pridružujemo tudi mi, ki ga tudi poznamo in imamo radi! Rok Gorenšek

POHABLJENA KOROŠKA

V aprilski številki Prepiha je bil objavljen članek pod naslovom »Pohabljena Koroška«, kjer pisec navaja, da lahko Koroško primerjamo z resno duševno prizadetim bolnikom, ki ne dovoli, da ga kdo kritiziral.

Po besedah direktorice Psihiatrične bolnice v Polju (SP Dela 24. 03. 2001 stran 6) pa ima Koroška že leta in leta težave zaradi premajhnega števila psihiatrov (trenutno za celo Koroško le eden). Ljudje z duševnimi težavami se morajo zaradi tega voziti denimo v Maribor, za katerega pa vemo, da so razmere v bolnišnici neprimerne, po drugi

strani pa v Maribor hodijo tudi ljudje iz Prekmurja.

In kot vsi vemo, je izguba socialne varnosti zagotovo velik sprožilni dejavnik, da se ljudje obračajo po pomoč tudi k psihiatrom. Vsaka sprememba dolgo utečenega sistema prinese zelo veliko težav in strahu ljudem, ki so na udaru. Na udaru pa so najpogosteje ljudje, ki so že primarno nekoliko slabše opremljeni, imajo pomanjkljivo izobrazbo, so morda že v letih, ko si je objektivno težko pridobiti novo izobrazbo in podobno. Ti ljudje veliko hitreje začutijo neskladje z nastalimi razmerami. To v človeku sproži strah in tesnobo, lahko tudi

depresijo in vse mogoče reakcije do nekaterih bi sicer ne prišlo. Čas tranzicije se je nedvomno pokazal tudi na psihiatričnem področju, predvsem na področju akutnih in dalj časa potekajočih motenj, ki so se kazale s povečano anksioznostjo, nespečnostjo, nesposobnostjo koncentracije, tudi z različnimi telesnimi znaki. Vsi ti znaki pa so pogosto posledica negotovosti in občutka, da sami ne morejo vplivati na razmere.

In tako ostajajo žal mnogi ljudje na Koroškem »pohabljeni« in še tistega, ki poskuša javno opozoriti na težave, ga »bolniki« utišajo.

Andrej Grampovčan

KDAJ OBNOVA ŽELEŽNIŠKE PROGE MED VELENJEM IN DRAVOGRADOM

Večina starejših Korošcev se še dobro spominja vlaka, ki je vozil iz Velenja skozi Hudo luknjo, Mislinjo, Slovenj Gradca do Dravograda. Od tam pa so lahko nadaljevali pot do Prevalj, v sosednjo Avstrijo, pa v Štajersko metropolo Maribor in naprej v daljni in širni svet.

Če se malo ozremo po zgodovini, vidimo, da je Velenje dobilo povezavo s svetom z železnico že 1891 leta, se pravi pred 110 leti. Tedaj je bila zgrajena železniška proga, ki vodi po lepih ravninah vse od Celja, Žalca, Polzele, Šmartnega ob Paki in Šoštanja. Nekaj let kasneje je bil zgrajen še

odsek proge od Velenja do Dravograda.

Sredi 60. let prejšnjega stoletja, ko je bilo zelo moderno ukinjati nerentabilne proge, je bila ukinjena tudi proga med Velenjem in Dravogradom. Progo so tedaj v času nes-pametnega enoumja in kratko miselnosti politikov, ki so vodili vse niti gospodarstva, zaprli kar z dekretom, in sicer 1. julija 1968. Zadnji vlak je peljal iz Velenja do Dravograda 30. aprila.

Ob ukinitvi železniške proge se je govorilo, da bodo vse prevoze na trasi ukinjene železniške proge opravili kar z avtobusi za potnike, za tovorni promet pa tovornjaki.

Tedaj so s tovornjaki veliko vozili iz velenjskega premogovnika premog v sosednjo Avstrijo.

Bojda odgovorni pri železnici že razmišljajo, da bi obnovili železniško progo med Velenjem in Dravogradom, saj investicija ne bi bila predraga, ker bi progo lahko speljali kar po stari trasi. Škoda je morda le, da so večino železniških postajališč že povsem zbrisali z železniških kart. Skorajda pa ni dvomiti, da proga ne bi bila rentabilna, posebej glede tovrnega prometa.

Franjo Hovnik, Ptuj

PRAVICA DO EVTANAZIJE?

Rojstvo in smrt sta dva trenutka, na katera sami lahko bolj malo vplivamo. Zato, ali ima podaljševanje življenja brez možnosti ozdravitve tak smisel za ljudi, ki se ne zavedajo življenja in le trpijo v lažnih upanjih?

In vsaka pravica, ki jo država prizna, državo stane, tudi s priznanjem pravice do evtanazije. Znano je, da bo država v bodoče še zmanjšala oz. ukinila nadomestila za pravice iz dela, pokojninskega in invalidskega zavarovanja... Namen tega početja je čim cenejša

država po eni strani, po drugi strani pa bo na vse koncu razkazovala svoj barok z namenom, da bi bila opažena.

In morda si nekateri politiki pri nas mislijo, da so oni edini poklicani državljani te države, ki imajo pravico odločati o vsem, predvsem pa z prikimavanjem Bruslju poskrbeti še za višje plače, kot jih že imajo?

*Andrej Grampovčan
Ravne na Koroškem*

Dol pridejo zmeraj

Tokratna prva zgodba iz policijskih zapisnikov minulega obdobja koroške črne kronike sega na področje mamil. Tako imenovani »dilerji« postajajo vse bolj agresivni in poskušajo v jemanje mamil vpeljati tudi že otroke. In to kar sredi belega dne in tako rekoč vsem na oči.

Joint pred halo

10. 4. 2001 okoli 12.30 je D.Č. iz občine Slovenj Gradec v neposredni bližini Druge osnovne šole v Slovenj Gradcu, pred športno halo, pokazal nekaterim učencem osnovne šole, kako se pripravi cigareta z mamilom marihuana (joint), ki jo je nato, skupaj z N.L. iz občine Celje, tudi pokadil. Kajenje takšnih cigaret je ponujal tudi nekaterim učencem petega razreda, ki pa so se temu odrekli. V pogovoru je dvema 11-letnima učencema ponudil možnost intravenoznega uživanja mamil.

Policisti PP Slovenj Gradec so D.Č. dan kasneje ob 11.50 izsledili na Ravnah na Koroškem in mu odvzeli prostost ter ga obdržali na policijski postaji Slovenj Gradec. Njegovega pajdaša N.L. so izsledili v Slovenj Gradcu in z njim opravili razgovor. Pri D.Č. so policisti opravili tudi hišno preiskavo, vendar niso našli predmetov, ki bi lahko bili dokaz v dokaznem postopku.

Na Okrožno državno tožilstvo Slovenj Gradec bodo policisti podali kazensko ovadbo zoper D.Č., zaradi suma storitve kaznivega dejanja poskusa omogočanja uživanja mamil. Zoper N.L. pa zaradi suma storitve kaznivega dejanja omogočanja uživanja mamil, saj je priskrbel marihuano, ki sta jo z D.Č. kadila pri osnovni šoli.

Zavoječ v ustih

Druga »mamilška,« žal resnična, zgodba. Policista PP Dravograd sta v naselju Meža v Dravogradu 6. 4. ob 23.30 pri preverjanju oseb v ustavljenem osebnem avtomobilu videla, da je voznik I.G. iz občine Ravne na Koroškem v usta skrjal manjši zavoječ aluminijaste folije. V njej je bila zavita manjša tableta. Zanj je voznik povedal, da je mamilo Acstasy. Pri pregledu oseb in vozila sta policista odkrila še tri plastične vrečke z manjšo količino neznanе snovi (marihuana), dva ogorka ročno zvite cigarete z neznanо snovjo in manjšo tableto.

V temeljitejšem pogovoru je I.G. policistoma povedal, da ima v stanovanju na Ravnah na Koroškem še nekaj neznanе zdrobljene snovi. Ob prihodu na njegov dom je policistoma izročil manjšo plastično vrečko. Neznana snov mu je bila zasežena in bo poslana v strokovno analizo.

Glede na ugotovitve analize bodo policisti I.G. morebiti predlagali v postopek pri sodniku za prekrške. Policisti pa tudi zbirajo obvestila o sumu storitve kaznivega dejanja omogočanja uživanja mamil. Ob preverjanju se je namreč v vozilu nahajala tudi sopotnica A.T. iz občine Radlje ob Dravi.

Mamil za volanom

Tretja zgodba o drogah.

Dogodek, ki se je zgodil 5. 4., prav tako v Dravogradu, pa bi se lahko končal tudi mnogo huje, saj lahko le majhna nepazljivost, kot vemo, na cesti kaj hitro pripelje do hude tragedije. Policisti so namreč tega dne ob 17.45 ustavili voznika osebnega avtomobila B.P. iz občine Dravograd, ki je kazal očitne znake vpliva mamil. Policisti so odredili strokovni pregled, ki ga je B.P. odločno odklonil.

Pri preverjanju sta policista postala pozorna tudi na I.L. iz občine Dravograd, potnika v vozilu, ki

jima je izročil manjšo količino neznanе rjave snovi, za katero je dejal, da je heroin. Snov sta mu policista zasegla in jo bosta predala v predpisan test.

Smrt motorista

S prihodom pomladi bo na naših cestah tudi vse več in več motoristov. Upajmo le, da bo tudi čim manj prometnih nezgod, v katerih bodo udeleženi ti nevarnostim najbolj izpostavljeni prometni udeleženci. Začetek je slab.

7. 4. se je okoli 18.40 namreč na regionalni cesti Vitanje - Dolič, zunaj naselja Spodnji Dolič, zgodila huda prometna nezgoda, v kateri je ena oseba izgubila življenje.

Voznik motornega kolesa I.M. iz občine Velenje je vozil iz Vitanja proti Srednjemu Doliču. Zunaj naselja Srednji Dolič, kjer je hitrost vožnje omejena na 90 kilometrov na uro, je po vožnji skozi več zaporednih blagih ovinkov pripeljal po klancu navdol v ozter desni nepregledni ovinek in zapeljal na levi vozni pas. Izgubil je oblast nad motorjem in padel. Kljub temu, da je med vožnjo uporabljal varnostno čelado, se je tako hudo poškodoval, da je na kraju nezgode umrl.

Trk v kamion

Voznik tovornega avtomobila M.P. iz občine Nova Gorica je zunaj naselja Mislinjska Dobrava ustavil za voznikom, ki je z glavne ceste zaviljavo levo na parkirni prostor. Voznik osebnega avtomobila L.K. iz občine Dravograd, ki je vozil za tovornjakom, zaradi neprimerne hitrosti ni mogel varno ustaviti. S sprednjim desnim delom je trčil v zadnji del tovornega vozila.

V nezgodi se je sopotnica v osebnem vozilu M.J. huje telesno poškodovala. Policisti bodo zoper voznika osebnega avtomobila podali kazensko ovadbo.

»Ogroževalna« vožnja

Samo sebi ali svojemu zdravju, pa je, na srečo, škodoval voznik osebnega avtomobila D.K. iz občine Črna na Koroškem, ki so ga 3. 4. okoli 16.30 na regionalni cesti Mežica - Črna na Koroškem poskušali ustaviti policisti. Poskušali zato, ker je s svojim načinom vožnje ogrožal druge prometne udeležence, svetlobnih in zvočnih signalov policistov pa ni upošteval in je z vožnjo nadaljeval vse do Črne na Koroškem.

Zaradi očitnih znakov vinjenosti je bil zoper njega odrejen preizkus alkoholiziranosti in pokazalo se je, da je voznik imel v izdihanem zraku kar 2,7 promile alkohola.

Sledila bo prijava k sodniku za prekrške, zaradi neupoštevanja znakov za ustavljanje pa so mu policisti izdali plačilni nalog za plačilo mandatne kazni v višini 40.000 tolarjev.

Nerodna traktorista

S pomladnimi dnevi je povezano tudi delo na polju in seveda uporaba kmetijske mehanizacije. Mednje sodi na prvem mestu zagotovo traktor z ustreznimi priključki. Ta delovni stroj pa je tudi zelo neroden za upravljanje in nezgode so dokaj pogoste.

To je na svoji koži občutila tudi M.U. s Svetega Primoža na Pohorju. 4. 4. 2001 okoli 17.00 je namreč s traktorjem, na katerega je imela priključeno leseno brano, trčila v zid stanovanjske hiše. Pri tem jo je stisnilo k volanu traktorja in je dobila hude notranje poškodbe. Sorodniki so jo odpeljali v zdravstveni dom, kasneje pa še bolnišnico Slovenj Gradec, kjer je ostala na zdrav-

ljenju.

Policija ob tem nezgodi ponovno opozarja voznike, naj bodo čim bolj previdni pri vožnji s traktorji in naj ne pozabijo tudi na varnostni lok ali kabino.

Stisnil sodelavca

Delovna nezgoda s hudimi poškodbami se je pripetila tudi 10. 4. ob 11.45 v železarni Ravne na Koroškem, v obratu toplotne obdelave rezalnih orodij. Voznik delovnega stroja M.V. iz občine Ravne na Koroškem je vozil vzvratno v proizvodno dvorano železarne. Ko je z zadnjim levim delom vozila zapeljal med podboje vrat, ni opazil sodelavca K.K. iz občine Prevalje, ki je nameraval zapustiti proizvodno halo.

Stroj je z zadnjim delom stisnil delavca med stranico vozila in podboj vrat ter ga huje telesno poškodoval. Odpeljali so ga na zdravljenje v bolnišnico Slovenj Gradec.

Stisnjeni prsti

Klasična delovna nezgoda, če lahko tako rečemo, pa se je 3. 4. ob 14.30 pripetila v podjetju Stroj Radlje ob Dravi. V njej se je huje telesno poškodoval delavec B.S. iz občine Muta.

Nezgodna se je pripetila, ko je delavec na delovnem stroju upogibal pločevino. Ker je pričel stroj nepravilno upogibati pločevino, je B.S. z levo roko segel v njegovo delovno območje in nameraval pločevino postaviti v pravilen položaj. Pri tem pa mu je stroj stisnil tri prste in so ga odpeljali v bolnišnico.

Zmajari padajo

S prihajajočo pomladjo se pod nebo ne vzpenjajo zgolj ptiči ampak tudi jadralni padalci. Nekateri pa, kljub temu, da ne pridejo preblizu soncu, doživijo usodo Ikarusa in - dol pridejo zmeraj, samo kako! Tako se je dne 1. 4. 2001 (ni bila prvo aprilska - op.pisca) jadralni padalec I.G., član Društva jadranih padalcev Prevalje, s padalom spustil s severne strani pobočja Rahtelovega vrha. Po kakih 400 metrih letenja je zaradi prenizke višine zadel v smreko ter s padalom obvisel na njej. Pri tem se ni telesno poškodoval, z drevesa pa sta mu pomagala člana njegovega padalnega društva.

Manj sreče ali več smole, kakor pač vzamemo, je imel jadralni padalec B.H. iz občine Selnica ob Dravi, član Zmajarskega kluba Maribor. 18. 3. se je namreč okoli 15.00 spustil z urejenega vzletišča na Pernicah na Muti. Po kakih 20-tih minutah letenja z zmajem ga je na višini okoli 1000 metrov zajel močan sunek vetra, ker zaradi tega ni uspel poravnati zmaja, je pričel hitro izgublјati višino. Tik nad tlemi mu je sicer uspelo jadralni zmaj dvigniti navzgor, vendar je kljub temu silovito trčil ob travniška tla in se huje telesno poškodoval. Odpeljali so ga v bolnišnico Slovenj Gradec.

Požar na začetku

V obratu Valjarne Metal d.o.o na Ravnah na Koroškem je 1. 4. ob 19.00 prišlo do začetnega požara. Policisti so ugotovili, da je počila cev za dovod hidravličnega olja, ki je namesčena na strojnem delu. Olje se je razpršilo po segretem »obdelovancu«, ki je po premični nivojski mizi potoval v obdelavo. Ogenj je poškodoval električno napelјavo na stroju, tako da gmotna škoda znaša dobrih 150.000 tolarjev.

Glasba je vžgala

Majhen glosirani vložek za vmes - za razbitje monotonije in zateženosti.

Kratko policijsko sporočilo: »Dne 17. 03. 2001 ob 02.00 je zagorelo v kuhinji stanovanjske hiše M.K. na Lešah nad Prevaljami. Policisti so ugotovili, da je do požara prišlo zaradi kratkega stika v kasetofonu, ki je bil priključen na električno napeljavo. Ogenj se je razširil na kuhinjske elemente. Požar so pravočasno opazili domači in ga z gasilnim aparatom pogasili. Gmotna škoda znaša dobrih 500.000 tolarjev.«

Kratka ugotovitev: bila je to zares prava glasba, ki je »vžgala!«

»Bombastičen« lažnivec

Svojevrstno in na Koroškem ne tako običajno šalo, če lahko tako rečemo, si je 20. 3. privoščil neznan storilec na Muti. Okoli 11.30 je namreč poklical na tamkajšnje srednje šolo in tajnici ter ravnatelju sporočil, da je v šoli nastavljena bomba, ki bo eksplodirala ob 12. uri.

Policisti so z zbiranjem obvestil ugotovili, da je bil klic lažen, saj so skupaj z ravnateljem pregledali šolo in okolico, vendar niso našli nobenega eksplozivnega telesa.

Potrjen samomor

So pa koroški policisti v svojem sporočilu za javnost z dne 12. 4. 2001 potrdili, da je 4. 4. storil samomor z obešanjem moški iz Slovenj Gradca. V povezavi s tem dogodkom so se namreč razširile govorice, da ni šlo za samomor.

Policisti Urada kriminalistične policije Policijske uprave Slovenj Gradec in policisti P.P. Slovenj Gradec so namreč opravili ogled kraja dogodka, truplo pa si je ogledal tudi dežurni zdravnik, ki na njem ni našel znakov nasilja.

Spolno nadlegovanje

Na srečo so na Koroškem policisti ne poročajo tako pogosto tudi o spolnih deliktih, kot se temu strokovno reče. V obdobju, ki ga zajemamo tokrat, pa je vendarle prišlo tudi do takšnega primera.

V ponedeljek, 12. 3. 2001 so bili policisti namreč obveščeni, da je na območju Policijske uprave Slovenj Gradec neznan storilec spolno napadel otroka in nato pobegnil. Kriminalisti in policisti so v 24-tih urah prijeli storilca, ki je prav tako mladoleten. Zoper njega bodo podali kazensko ovadbo na Okrožno državno tožilstvo Slovenj Gradec, zaradi suma storitve kaznivga dejanja spolnega napada na osebo mlajšo od 15 let.

Nad bico

S področja nasilnih dejanj zoper tretjo osebo bi veljalo zapisati še primer, ki se je zgodil 20. 3. ob 21.30 v Dravogradu. Občan D.K. je namreč nekaj po 21-ti uri močno vinjen prišel domov in pričel kričati ter razmetavati inventar. Na neprimerno vedenje ga je opozorila njegova stara mati. To ga je še bolj ujezilo in je staro mater večkrat potisnil. Ker se tudi ob prihodu policijske patrulje ni umiril, so ga policisti »dali na hladno« do streznitve. Romal bo še k sodniku za prekrške.

Presvetlo

Med tako imenovane delikte JRM (javni red in mir) sodi zagotovo tudi dogodek, ki se je pripetil v noči na 25. 3. 2001 v Radljah ob Dravi. Vse kaže, da je bilo nekaterim nočnim sprehajalcem »presvetlo« in so se lotili javne razsvetljave. Razbili so namreč luč javne razsvetljave in štiri žarnice. Tri luči so sneli iz ležišč ter za nameček izruvali še dvoje drogov javne razsvetljave.

Nezavarovano odšlo

Za tale dva primera iz policijske kronike bi lahko na kratko rekli: nekaj je odšlo, nekaj pa je prišlo. Noge je namreč dobilo ali odšlo je gorsko kolo, ki ga je neznan storilec izpred stanovanjske hiše v

Pamečah pri Slovenj Gradcu odtujil v noči na 18. 3. 2001. Lastnika je s tem oškodoval za dobrih 25.000 tolarjev.

Prišlo pa je, ali našel se je zato drugi jekleni konjiček. 6. 4. je bil namreč v kraju Dolga Brda najden zapuščen osebni avtomobil, znamke Yugo 55, na katerem je bilo razbito steklo na vratih sopotnika. V notranjosti pa je bila uničena električna instalacija pod volanom. Policisti so ugotovili, da je bil osebni avtomobil dne 4. 4. 2001 ukraden na območju Celja. Avtomobil so vrnili lastniku, za storilcem ali storilci še poizvedujejo.

Skrenil je

Kratko policijsko sporočilo: »V noči iz 23. 03. na 24. 03. 2001 je neznan storilec poškodoval tri nastavke za označitev lege kretnic v neposredni bližini železniške postaje Dravograd in razbil steklo na kretniški postaji.«

»Ta človek pa je v pravem pomenu besede - skrenil. To se ne bo dobro končalo,« vtika svoj nos v tuje zadeve Rene, prijatelj mojega prijatelja »bifedžije«, igralca, pisca tekstov, pripovedovalca in zapisovalca šal... Mirana.

Tokrat je bil Rene zares kratek in je takoj po tej zgodovinski izjavi odpeketal na svoje priljubljeno opravilo: na značilno francosko kosilo - saj veste: dunajski zrezek s pomfrijem in fižolovo solato z bučnim oljem.

Registracija

Še eno kratko policijsko sporočilo: »V noči na 25. 03. 2001 je neznan storilec z osebnega avtomobila, ki je bil parkiran na Ravnah na Koroškem, ukradel registrsko tablico. Policisti za storilcem še poizvedujejo.

Kratka ugotovitev: človek je končno registriran. Ne bo ga težko odkriti. Odpreti je treba le vse registre.

Pa še to

Ko sem med letošnjimi velikonočnimi prazniki pisal tole koroško črno kroniko, koroški policisti še vedno niso prijeli storilca, ki sta brutalno pretepla našega novinarskega kolega Mira Petka. Ker dogodke iz črne kronike delno glosiram, bi tudi v tem primeru dodal tole moje osebno (satirično) mnenje: med storilci tega dejanja zagotovo ne gre iskati Zorana Predina. Čeprav na ves glas razglašam: »Ne mi dihat za ovratnik!«

T.I.

Davčna zatajitev

Kriminalisti Urada kriminalistične policije Policijske uprave Slovenj Gradec so na Okrožno državno tožilstvo v Slovenj Gradcu podali kazensko ovadbo zoper direktorja družbe v zasebni lasti, z območja tukajšnje policijske uprave, zaradi utemeljenega suma storitve kaznivga dejanja davčne zatajitve pri poslovanju z naftnimi derivati, v skupni višini 189.478.187.00 utajenih davščin. Kriminalisti so na podlagi ugotovitev inšpektorjev Davčnega urada RS preverili poslovanje pri obračunavanju predpisanih davščin v družbi, ki se ukvarja z nakupom in nadaljnjo prodajo naftnih derivatov na veliko, čeprav za tovrstno dejavnost ni imela ustreznih skladiščnih prostorov in voznege parka za distribucijo naftnih derivatov. Pri zbiranju obvestil je bilo ugotovljeno, da je direktor družbe v začetki leta 1999 z družbo v zasebni lasti sklenil pogodbo za odkup naftnih derivatov in sicer 6.000.000 litrov kurilnega olja in 1.000.000 litrov plinskega olja D2, pri čemer je kot kupec pogodbi priložil izjavo, da je blago namenjeno nadaljnji pro-

daji, zaradi česar je bilo ob prevzemu oproščeno plačila prometnega davka in ekološke takse, v skladu s tedaj veljavnim Zakonom o prometnem davku.

Ugotovljeno je bilo, da je bilo od januarja do junija 1999 iz naslova pogodbe družbi osumljenega prodano 2.211.000 litrov plinskega olja D2 in 2.482.851 litrov kurilnega olja v skupni vrednosti 123.836.000 tolarjev. Osumljeni je celotno količino 4.693.851 litrov kupljenih naftnih derivatov takoj prodal končnim potrošnikom, ki so kupljeno blago, mimo žiro računa družbe, plačevali gotovinsko ali pa so kupnino nakazovali na različne račune odprte pri poslovnih bankah v vsej državi.

Glede na to, da je osumljeni direktor celotno količino kupljenih naftnih derivatov prodal na drobno končnim potrošnikom, bi moral v skladu s takrat veljavnim Zakonom o prometnem davku obračunati in plačati za 152.863.544 tolarjev prometnega davka ter 36.614.643 tolarjev ekološke takse od prometa naftnih derivatov, česar pa ni storil in se s tem izognil plačilu davščin v skupni višini 189.478.187 tolarjev.

Vir: PU Slovenj Gradec

Poneverba in zloraba

Kriminalisti Urada kriminalistične službe Policijske uprave Slovenj Gradec so na Okrožno državno tožilstvo v Slovenj Gradcu podali kazensko ovadbo zoper direktorja gostinsko - hotelirske družbe z območja PU Slovenj Gradec, zaradi suma storitve kaznivih dejanj zlorabe položaja ali pravic in zoper odgovorno osebo iste družbe zaradi suma storitve kaznivga dejanja poneverbe.

Pri zbiranju obvestil so kriminalisti ugotovili, da je direktor gostinsko - hotelirske družbe od leta 1999 do letos pri opravljanju gospodarske dejavnosti zlorabljal svoj položaj odgovorne osebe tako, da samostojnemu podjetniku iz Slovenj Gradca, ki je v letu 1998 od družbe odkupil gostinski lokal, ni zaračunal profitne najemnine za osnovna sredstva, ki so ostala v lokalni. Tako je samostojnemu podjetniku omogočil brezplačno uporabo osnovnih sredstev, gostinsko - hotelirski družbi pa je s tem povzročil najmanj 667.360 tolarjev premoženjske škode.

Direktor je leta 1999 odgovorni osebi družbe, kot nagrado za uspešno delo, prodal umetniško sliko znanega slikarja, ki je bila vodena kot osnovno sredstvo družbe, za desetino stvarne vrednosti, kljub temu, da za takšno prodajo ni imel ustreznega sklepa organov družbe in je tako z zlorabo položaja oškodoval družbo za najmanj 196.200 tolarjev.

Kriminalisti so pri nadaljnjem pregledu poslovne dokumentacije ugotovili še, da so v gostinsko - hotelirski družbi gostom nudili storitve dnevnega počitka, za katerega niso vodili predpisane dokumentacije in niso odvajali denarja po predpisanem postopku. Uslužbenci recepcije so namreč, po navodilu odgovorne osebe, morali dnevni izkupiček od uslug dnevnih počitkov, vložiti v kuverte brez ustrezne dokumentacije. Kuverte z denarjem je kasneje vedno prevzela omenjena odgovorna oseba, ki prav tako denarja ni ustrezno zavedla, marveč si ga je protipravno prilastila. Na ta način si je v letu 2000 pridobila najmanj 593.500 tolarjev premoženjske koristi.

Vir: PU Slovenj Gradec

POVRŠNOST - NEDOSLEDNOST - CENZURA?

Z velikim veseljem sem dne 30. 03. 2001 v roke koroški časopis PREPIH številka 4, z namenom, da se seznanim z novostmi na Koroškem. Še posebej sem se razveselil strani št. 32, kjer je pod rubriko ŠPORT naslov: Slovenj Gradec - PLAKETE ZA ŠPORTNE DELAVCE. Takoj sem pregledal fotografije in na spodnji med znanimi obrazi zagledal enega, ki mi je še posebej znan in domač. Ponosno sem pričel z branjem članka in hlastno požiral besede, stavke in odstavke. Ko sem članek tako preletel, sem bil najprej jezen sam nase, kako sem lahko bral tako površno. Zaradi tega sem še enkrat preletel članek in bral samo poudarjen tisk. Ker tudi tokrat nisem opazil tistega, kar sem želel, sem počasi in podrobno prebral celoten članek. Ko sem ga prebral v celoti, nisem mogel verjeti, da je to, kar sem prebral, tudi vse. Zaradi tega sem iskal nadaljevanje na naslednjih straneh, vendar ga očitno ni.

Sprašujem se, ali je bila podelitev priznanj Mestne občine Slovenj Gradec morebiti pomota? Še enkrat sem pregledal obe fotografiji in takoj ugotovil, da na gornji manjka dobitnik plakete (sem bil na podelitvi in prejemnika poznam), na spodnji pa je ena »dobitnica priznanja« preveč (glede na vsebino članka).

Tako se mi zastavljajo naslednja vprašanja:

- Ali gre za površnost pisca članka, ki se podpisuje kot »VIK«, ki je preslišal, da je bilo podeljeno priznanje tudi za najbolj perspektivnega športnika Mestne občine Slovenj Gradec do 14 let, MATEJI PEČOLER, in plaketa za življenjsko delo na področju športa gospodu VINKU CAJNKU?
- Ali gre za nedoslednost Mestne občine Slovenj Gradec, ki je nudila podatke piscu članka?
- Ali gre preprosto za cenzuro, kjerkoli že, ker nekomu pač nista všeč izpuščena dobitnika priznanj?

Ker sem pozitivno naravnana osebnost, to napako ocenjujem kot nerodnost, kogarkoli že.

Mateji želim še veliko uspehov na športni poti. Ob tej priložnosti iskreno čestitam vsem ostalim dobitnikom plaket in priznanj.

*Darko Pečoler
Smartno pri Slovenj Gradcu*

Opomba uredništva:

Objavljene podatke je posredovala Mestna občina Slovenj Gradec.

HOROSKOP - MAJ 2001

OVEN: Vaše misli se bodo pogosto vrtele okrog denarja, morda bodo v igri celo večje vsote in investicije v trajnejše dobrine. Vsekakor preverite vse okoliščine, preden se odločite izprazniti vaš bančni račun. Komunikativno razpoloženi in prijazni boste zlahka dobili ustrezne informacije, padale bodo takorekoč z neba, le oči bo treba odpreti.

BIK: Postopanje v senci se vam bo do kraja uprlo in zdaj je pravi čas, da poveste, kar ste morda že mesece zadrževali v sebi. Storitore diskretno, če vam tako bolj ustreza. Na finančnem področju boste velikokrat v precepu, zlasti kadar bo na udaru vaš denar, bolj učinkovito boste ravnali s tujim premoženjem, lahko vam zaupajo.

DVOJČKA: Že dalj časa se vam napovedujejo korenite spremembe, takorekoč osebni prepoved. Odločitve sicer ne bodo lahke, ker pa vam gredo miselni preobrati dobro od rok, upajte na najboljše. Glavno besedo naj ima tisti glas, ki vas bo peljal naprej in višje, pa čeprav v neznanu. Notranji zadržki naj vas ne ustavijo - premislite in odvečna svarila odvrzite.

RAK: V preteklosti boste sicer našli varno zatočišče za trenutke negotovosti, a vaša zvezdna zaščita je ta čas dovolj močna, da se lahko osredotočite na prihodnost - zlasti na kariero in prijateljske vezi. Odložite lupino in se preselite navzven, med ljudi. Z vztrajnim delom in tudi brez njega boste poželi veliko priznanja. Dvomi so odveč.

LEV: Morda vam bodo očitali, da ste z nekaterimi prestrogí in zadržani, drugim pa popuščate čez razumno mero. Uravnajte torej odnose, kar sproti, da vam bo družbeni ugled še svetleje zablestel in da se bodo ambicije uresničile brez večjih trenj. V ljubezenskih odnosih boste odločni in temeljiti, pa tudi učinkoviti, seveda, če se niste zagledali v morsko deklico.

DEVICA: Intenzivno dogajanje lahko pričakujete zlasti v karieri, občasno bo delovalo kot plin in zavora hkrati. Kljub temu si lahko obetate dober konec, dosegli pa ga boste z lastnim delom - izpopolniti bi bilo dobro kakšno sivo liso v širšem vedenju, da si boste pridobili zaupanje. Doma naj se ve, kdo je mož beseda.

TEHTNICA: Še bolj kot običajno boste potrebovali brezpogojno ljubezavn partnerski odnos in vsaj trenutek sprostitve v dinamičnem vsakdanjiku. Kar boste iskali, boste tudi našli, zvezde pa ne jamčijo, da bo vse to mogoče doživeti z eno samo osebo. Pustite svoji intelektualni domišljiji več svobode - nenehna preverjanja in dvomi vas lahko prikrajšajo za imenitne rezultate. Ostre besede boste sretno ublažili.

ŠKORPION: Vonj denarja in bogastva vas bo omamilo do te mere, da boste morda prvič v življenju poskusili celo z igrami na srečo. Brez skrbi, ne bodo vas zasvojile, saj hočete za svoj vložek trdnjše jamstvo. Načinov trošenja poznate nešteto - najraje pa boste razvajali svoje telo, lepšali dom z nenavadnimi dodatki in brali partnerju želje iz oči.

STRELEC: Bojevnik z razlogom, to je vaš kratek majski portret. Takoj boste razpoznali namišljene sovražnike in se usmerili k bistvu, tja, kjer se je vredno potruditi. In ker vas Venera že dalj časa vztrajno nagovarja, ji dajte prednost. Dvome upoštevajte le toliko, kolikor je potrebno za zaščito pred zaletavostjo, Saturn namreč zahteva od vas, da se odločite.

KOZOROG: Več boste naredili za druge kot pa zase, le ne očitajte si tega »spodrsaljaja«, saj boste že kmalu uveljavili nov prednostni red. Nekaj negotovosti na finančnem področju ne bo preglasilo ljubeznivega in mirnega domačega vzdušja in toplih čustev, ki jih bo priklicalo majsko sonce. Ne skrivajte se za logične argumente in preobilico dela, poslušajte srčni utrip.

VODNAR: Družabno razpoloženi morda ne boste opazili, da bliskovito menjavate družbo. Pustite za seboj kakšno razglednico ali sporočilce za stare prijatelje. Doma se bodo spletli prijetni odnosi, čas za odkrit pogovor o temah, ki ste jih dolgo odriivali. Ljubezenski radoživosti pa le nadenite mehke vajeti, vse ni tako rožnato, kot se zdi na prvi pogled.

RIBI: Uresničite si kakšno željo - brez skrbi lahko malo razvezete mošnjček in poskrbite za spremembo zunanega videza. Vaš nastop bo samozavestnejši, vse drugo, kar potrebujete za uspešno javno nastopanje pa že imate: veste, kaj hočete doseči, energije za uveljavljanje vam ta čas ne primanjkuje in tudi komunikativnost je velik adut. Domači nesporazumi bodo splahneli, ko boste povedali, kaj menite.

VZAJEMNA

v sodelovanju z

zdravstvena zavarovalnica, d.v.z.

ELVIA

ASSURANCES VOYAGES

zagotavlja popolno **ZDRAVSTVENO ZAVAROVANJE**
z medicinsko asistenci **V TUJINI**, ki vam nudi:

- organizacijo zdravniške pomoči in prevozov
- dodatna kritja za svoje
- pravno pomoč

NAŠE CENE SO KONKURENČNE:

5 dnevno potovanje po Evropi

- za posameznika: že od **1.367,00 SIT**
- za družino: že od **2.734,00 SIT**

SKUPINAM NUDIMO POPUSTE!

Zavarovanje lahko sklenete vsak dan
na PE RAVNE NA KOROŠKEM, **tel. št. 02 82 10 237**,
na ZASTOPSTVIH VZAJEMNE v Slovenj Gradcu, Velenju, Radljah ob Dravi in
Mozirju ter na pooblaščenih turističnih agencijah RELAX, KORATUR, KOMPAS
HOLIDAYS, GORENJE TURIZEM in ZAVAROVALNO POSREDNIŠTVO ZM Slovenj
Gradec - LOGAR MARKO, s.p.

prevent

zagotovljeno zadovoljstvo

avtomobilске sedežne prevleke za vaše udobje in večjo varnost

Sedež skupine : PREVENT d.d., Kidričeva 6, SI-2380 Slovenj Gradec
Telefon: +386 (0)2 882 30 00, Fax: +386 (0)2 882 30 10, E-pošta: prevent@prevent.si

• Leto ustanovitve: 1952 • Število zaposlenih: 5500
• Prihodek za leto 2000: 280 MIO EUR • Izvoz za leto 2000: 265 MIO EUR

• Certifikat ISO 9001 • Certifikat VDA 6.1 • Certifikat QS 9000
Nagradi koncerna Volkswagen "Value to the customer Award" za leti 1994 in 1996

REZALNO
ORODJE

Prevent TRO, d.o.o.
Perzonali 2
SI-2391 Prevalje
Tel.: +386 (0)2 8246 000
Fax: +386 (0)2 8231 773

SUKANCI
IN TRAKOVI

TSP, d.d.
Meljska cesta 74
SI-2000 Maribor
Tel.: +386 (0)2 8824 712
Fax: +386 (0)2 8824 715

DELOVNE
ROKAVICE

Prevent MISLINJA, d.o.o.
Gozdarska c. 38
SI-2382 Mislinja
Tel.: +386 (0)2 8857 800
Fax: +386 (0)2 8857 810

DELOVNA
OBLACILA

Prevent MISLINJA, d.o.o.
Gozdarska c. 38
SI-2382 Mislinja
Tel.: +386 (0)2 8857 800
Fax: +386 (0)2 8857 810

prevent@prevent.si www.prevent.si